

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี

ผู้วิจัย นายโสภณ พรหมพลจร **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ (2) รองศาสตราจารย์ ดร.เจียรนัย

ทรงชัยกุล **ปีการศึกษา** 2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ต่างกัน (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนที่มีจิตลักษณะต่างกัน และ (3) ศึกษาความสามารถในการทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนด้วยกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในอำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2546 ที่เลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน ตัวแปรในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรสถานการณ์ทางสังคม 3 ตัวแปร ตัวแปรจิตลักษณะ 3 ตัวแปร ส่วนตัวแปรตามของการวิจัย คือ พฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน เครื่องมือรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่า มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .74 ถึง .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง และแบบ 3 ทาง การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูง คือ นักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมที่ดีมาก นักเรียนที่มีการสนับสนุนจากทางบ้านดีมาก นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมาก และอยู่ในบรรยากาศชั้นเรียนที่ดีมาก (2) นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูง คือ นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงโดยทั่วไป นักเรียนที่มีการเชื่ออำนาจในตนเองสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และ (3) ตัวแปรจิตลักษณะร่วมกับตัวแปรสถานการณ์ทางสังคม ทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ได้ร้อยละ 57.70 โดยตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การสนับสนุนจากทางบ้าน แบบอย่างจากเพื่อน บรรยากาศในชั้นเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำสำคัญ สถานการณ์ทางสังคม จิตลักษณะ พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน
นักเรียนมัธยมศึกษา

Thesis title: Factors Related to Self-Controlled Study Behaviors of Mathayom Suksa I Students in Ban Phue District, Udon Thani Province

Researcher: Mr. Sophon Phromphonchorn; **Degree:** Master of Education (Guidance);

Thesis advisors: (1) Dr. Kosol Meekun, Associate Professor; (2) Dr. Chiaranai Songchaikul, Associate Professor; **Academic year:** 2004

ABSTRACT

The objectives of this research were to: (1) compare self-controlled study behaviors of students who were in different social situations; (2) compare self-controlled study behaviors of students with different psychological characteristics; and (3) study predictability of social situation factors and psychological factors for prediction of self-controlled study behaviors of students.

The research sample consisted of 240 randomly selected Mathayom Suksa I students in Ban Phue District, Udon Thani Province in the 2003 academic year. Independent variables for the study included three social situation variables and three psychological variables, while the dependent variable was the self-controlled study behaviors of the students. Research instruments for data collection were summated rating scale questionnaires with reliability indices ranging from .74 to .92. Statistical procedures for data analysis were the two-way and three-way ANOVA's, multiple regression analysis, and Scheffe method for pairwise comparison.

Research findings showed that (1) students who had high level self-controlled study behaviors were those who were in excellent overall social situation, received excellent home supports, had excellent peer models, and were in excellent classroom atmosphere; (2) students who had high level self-controlled study behaviors were those who had high level of overall mental readiness, were highly confident in their own self-power, and had high achievement motivation; and (3) psychological factors and social situation factors had combined predictability of 57.70 percent for prediction of self-controlled study behaviors with the main predicting variables being home support, peer model, classroom climate, and achievement motivation.

Keywords: Social situation, Psychological characteristics, Self-controlled study behavior, Secondary school student

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน.....	6
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน	13
ปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน.....	13
ปัจจัยด้านจิตลัษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน.....	17
สมมติฐานการวิจัย.....	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	21
ประเภทและรูปแบบการวิจัย.....	21
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปร.....	22
เครื่องมือวิจัย.....	25
การรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	36
ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน.....	37
ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้าน	
การเรียนของนักเรียนอยู่ในสถานการณ์ต่างกัน.....	37
ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน	
ของนักเรียนที่มีจิตลักษณะต่างกัน.....	43
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน	
ของนักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตและสถานการณ์ทางสังคมโดยรวม.....	47
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้าน	
การเรียน.....	48
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
สรุปการวิจัย.....	52
อภิปรายผลการวิจัย.....	55
ข้อดีและข้อจำกัดของงานวิจัย.....	61
ข้อเสนอแนะของการวิจัย.....	62
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	79
ก.หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	80
ข.เครื่องมือวิจัย.....	88
ประวัติผู้วิจัย.....	107

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตาม โรงเรียน.....	21
ตารางที่ 3.2 สรุปค่าคุณภาพ ของแบบวัดที่สร้างขึ้น.....	33
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางชีวสังคมและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง.....	36
ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตน ด้านการเรียน พิจารณาตามตัวแปรการสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่าง จากเพื่อนและบรรยากาศในชั้นเรียน ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย.....	40
ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ตามตัวแปรการสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศ ในชั้นเรียน.....	41
ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณาตามการสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน บรรยากาศ ในชั้นเรียน กลุ่มครอบครัวรายได้สูง (78 คน).....	42
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตน ด้านการเรียน พิจารณาตามตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต.....	44
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณา ตามตัวแปร ความเชื่ออำนาจในตนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	45
ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรม การควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณาตามตัวแปร สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในกลุ่มนักเรียน ครอบครัวรายได้ต่ำ (จำนวน 162 คน).....	46
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณาจำแนกตามความพร้อมทางจิต สถานการณ์ทางสังคมโดยรวม และลักษณะทางชีวสังคม.....	48
ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน โดยมีตัวทำนาย 3 ชุด 6 ตัวแปร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	50

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิจัย.....	4
ภาพที่ 5.1 แสดงปัจจัยเชิงเหตุพหุติกรรมการควบคุมคนด้านการเรียนของนักเรียน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	61

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549) (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545:2) และแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ฉบับที่ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ 2544) ให้มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของคนเป็นเป้าหมายหลัก 3 ด้าน คือ พัฒนาคคน พัฒนางาน และอาชีพ ตลอดจนการพัฒนาสังคม โดยยึดหลักการที่จะให้คนเป็นศูนย์กลางและเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ และให้การพัฒนาที่สมดุล ทั้งด้านส่วนตัว สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

จากสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2542) ที่เน้นการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง รู้จักความสามารถของตนเอง เห็นคุณค่าตนเอง มีทักษะและวิจารณญาณในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง อย่างชาญฉลาดวางแนวทางการดำเนินชีวิตได้ถูกต้องเหมาะสม สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดีมีความสุขจิตใจที่ดี เป็นสมาชิกที่ดีมีประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคมนโยบายของชาติดังกล่าว ฝ่ายปฏิบัติ อันได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ครู – อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จะต้องตระหนักและดำเนินการเพื่อสนองให้ได้

ในการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งเน้นเด็กเป็นสำคัญ นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะเนื้อหาวิชาที่เรียนแล้วยังมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงาน การเรียน และพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม มีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม การมีวินัยในชั้นเรียน ย่อมนำไปสู่การตั้งใจเรียน และถ้านักเรียนมีพฤติกรรมเหล่านี้สูง ย่อมทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ ดังที่ฮอดจ์และลูจ (Hodge and Luge 1979, 481) พบว่า พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวิจัยพบว่า ยังมีนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคในการเรียนอยู่มาก ดังที่ผลการศึกษาของสมพร สุทัศนีย์ (2535:1) ได้พบว่า พฤติกรรมดังกล่าว ได้แก่ ชุกชุน ไม่ตั้งใจเรียน หนีเรียน ขาดเรียน พุคคยในขณะที่ครูสอนแสดงพฤติกรรมที่เป็นจุดเด่นในห้อง พุคจาหายาบคาย

พฤติกรรมสำคัญพฤติกรรมหนึ่งที่จะทำให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ได้สูงก็คือ พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน พฤติกรรมดังกล่าวมีลักษณะที่ตรงข้ามกับ พฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคในการเรียนดังกล่าวมา หากนักเรียนมีพฤติกรรมควบคุมตนเองด้านการเรียนมากย่อมลดละเลิกพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนต่าง ๆ ได้ และจะทำให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ในที่สุด แต่พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนนี้มีใน ปริมาณที่แตกต่างกันในนักเรียนทั่วไป การที่นักเรียนมีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน มาก-น้อยแตกต่างกันอาจเป็นเพราะมีเหตุปัจจัยจากภายในและ/หรือภายนอกตัวนักเรียนที่แตกต่าง กัน

งานวิจัยนี้ จึงมุ่งที่จะศึกษาพฤติกรรม การควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน โดยแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุในด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่ออธิบายการเกิดพฤติกรรมการ ควบคุมตนเองด้านการเรียน และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

2.1 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนที่อยู่ใน สถานการณ์ต่างกัน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนที่มีจิตลักษณะ ต่างกัน

2.3 เพื่อศึกษาความสามารถในการทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของ นักเรียนด้วยกลุ่มตัวแปรสถานการณ์และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอบ้านฝ่อ จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 607 คน

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

1) ปัจจัยด้านสถานการณ์ ประกอบด้วย

(1) การสนับสนุนจากที่บ้าน

- (2) แบบอย่างจากเพื่อน
- (3) บรรยากาศในชั้นเรียน
- 2) ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ประกอบด้วย
 - (1) สุขภาพจิต
 - (2) การเชื่ออำนาจในตน
 - (3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.2.2 *ตัวแปรตาม* คือ พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน หมายถึง ความสามารถที่จะละเว้นการกระทำบางชนิดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน หรือความสามารถที่จะริเริ่มการกระทำบางอย่างที่ต้องใช้ความอดทน และความพยายามอย่างสูง ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จด้านการเรียน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง หมายถึง สิ่งที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์หรือเป็นสาเหตุของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน การวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องสองกลุ่ม คือ สถานการณ์ และจิตลักษณะ

สถานการณ์ หมายถึง สภาพที่บุคคลได้พบหรือเผชิญอยู่ ในการวิจัยนี้สนใจศึกษาสถานการณ์ 3 ประเภท คือ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน

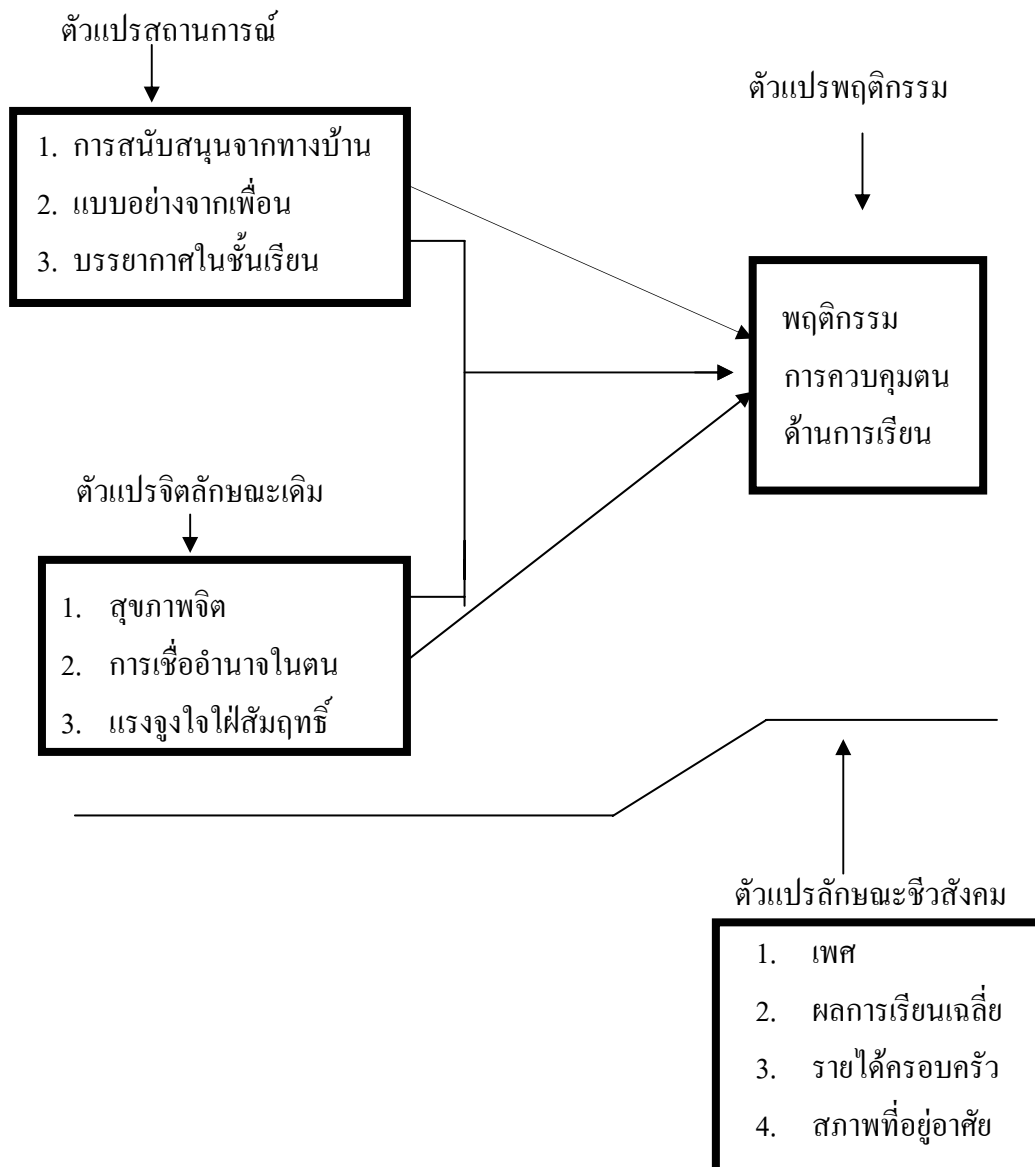
จิตลักษณะ หมายถึง ลักษณะด้านจิตใจของบุคคล ในการวิจัยนี้สนใจศึกษาจิตลักษณะ 3 ประการ คือ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัย ใช้แนวบูรณาการแนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) มาเป็นกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย เพื่อใช้วิเคราะห์พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน โดยตัวแปรอิสระคือ จิตลักษณะเดิม ตามทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2539 : 6-8) และ

สถานการณ์ทางสังคม นอกจากนี้ยังมีลักษณะพื้นฐานทางชีวสังคมและภูมิหลังที่สำคัญบางประการ
ของนักเรียนที่ใช้เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์อีกด้วย

กรอบแนวคิดในการเปรียบเทียบและทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน
จึงสรุปได้ดังนี้

6. สมมติฐานการวิจัย

6.1 นักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ตีมากกว่ามีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ตีน้อยกว่า

6.2 นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงกว่ามีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตต่ำกว่า

6.3 กลุ่มตัวแปรสถานการณ์กับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนได้ดีกว่ากลุ่มตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง โดยตั้งเกณฑ์ความต่างไว้ที่ 5%

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยเชิงเหตุในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอบ้านฝ่อ จังหวัดอุดรธานี

7.2 โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไป

7.3 ได้องค์ความรู้ใหม่และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอบ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ
แนวคิดทฤษฎีจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้
รวบรวมสาระสำคัญเสนอ ดังนี้

1. พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 1.1 ความหมายของพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 1.2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 1.3 การวัดพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.1 ปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.1.1 การสนับสนุนจากทางบ้านกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.1.2 แบบอย่างจากเพื่อนกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.1.3 บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.2.1 สุขภาพจิตกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.2.2 การเชื่ออำนาจในตนกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
 - 2.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน

1. พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน

พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนเป็นพฤติกรรมการเรียนชนิดหนึ่ง แนวคิดทฤษฎี
และงานวิจัยพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน จึงนำมาเป็นพื้นฐานของการวิจัยพฤติกรรมการควบคุม
ตนเองด้านการเรียนได้

1.1 ความหมายของพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน

ความหมายของพฤติกรรม มีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้หลายความหมายที่ใกล้เคียงกันดังนี้ ราชบัณฑิตยสถาน 2525 (2539 : 584) ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด ความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ชูดา จิตพิทักษ์ (2525 : 2) กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์นั้น ไม่เฉพาะแสดงให้ปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่หมายรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจของบุคคล ซึ่งคนภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น คุณค่า (Value) เจตคติ (Attitude) ความคิดเห็น (Opinion) ความเชื่อ (Belief) รสนิยม (Taste) และสภาพจิตใจ ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะของบุคคลที่กำหนดพฤติกรรม

อุทัย หิรัญโต (2526 : 14) ให้ความหมายของพฤติกรรม (Behavior) ว่า หมายถึง กิริยาอาการหรือปฏิกิริยาที่แสดงออก หรือเกิดขึ้นเมื่อเผชิญสิ่งเร้า (stimulus) ซึ่งจะมาจากภายในร่างกายหรือภายนอกร่างกายก็ได้ และปฏิกิริยาที่แสดงออกนี้ มิได้เป็นพฤติกรรมทางกายเท่านั้น แต่ยังรวมถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับจิตใจด้วย ตรงกับการศึกษาของไมเยรา กัดสระ (2543 : 10) ได้ศึกษาความหมายของพฤติกรรมจากรวมกันของพฤติกรรมต่างๆ สรุปความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำทุกด้านของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทางกายที่ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ หรือการกระทำด้านจิตใจ ซึ่งเป็นความรู้สึก ความชอบ ความเชื่อ เจตคติ ค่านิยม ที่ไม่สามารถสังเกตเห็นด้วยตาได้ แต่สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา

สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ทุกด้านที่แสดงออกที่เกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้าซึ่งมาจากภายใน หรือภายนอกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ และไม่สามารถสังเกตเห็นได้ แต่สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา

พฤติกรรมการควบคุมตนเอง มีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรมการควบคุมตนเองไว้หลายความหมายใกล้เคียงกัน ดังนี้

แคนเฟอร์ และฟิลลิปส์ (Kanfer and Phillips, 1970 : 415-416) กล่าวว่า การควบคุมตนเองเป็นการตอบสนองที่มีผลกระทบในปัจจุบันขัดแย้งกับผลกระทบในอนาคต หมายถึง บุคคลที่สามารถควบคุมตนเองได้คือบุคคลที่เลือกแสดงพฤติกรรมที่ได้รับผลกระทบที่ไม่น่าพึงพอใจในปัจจุบัน เพื่อให้ได้ผลที่น่าพึงพอใจในอนาคต

โกลด์ฟริด และเมอร์บวม (Goldfried and Merbaum, 1973) ธอร์เซน และมาโฮนี (Thoresen and Mahoney, 1974) อ้างถึงใน คาสดิน (Kazdin, 1980 : 250) ว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลซึ่งแสดงออกมาอันเนื่องมาจากความรู้สึกภายใน ที่สามารถควบคุมได้ บุคคลที่ควบคุมตนเองได้นั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมาย แล้วดำเนินการเพื่อให้ถึงจุดหมายนั้นและ

พฤติกรรมควบคุมตนเองที่แสดงออกภายนอกเป็นผลมาจากอิทธิพลของปัจจัยหลายประการ เช่น พ่อ แม่ หรือคู่สามีภรรยา

แบนดูรา (Bandura, 1977 : 335) ได้ให้ความหมายของการควบคุมตนเองว่าเป็นความสามารถในการกำหนดตนเองของบุคคลด้านความคิด อารมณ์ความรู้สึก และการกระทำให้เป็นไปในทิศทางที่บุคคลต้องการ ไม่ว่าจะเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ หรืออยู่ในสถานการณ์ที่เกิดปัญหาความขัดแย้งในใจ

ไรท์ (Wright, 1976 : 72) กล่าวว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการบังคับนิสัยของตนเอง พฤติกรรมของตนเองเมื่อเผชิญกับสิ่งยั่วยุและสถานการณ์กดดัน โดยไม่มีรางวัลหรือการสนับสนุนภายนอก และเน้นอีกว่าการควบคุมตนเองเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของพฤติกรรมทางสังคมและจริยธรรม

บริกแฮม (Brigham, 1978 : 263) ให้แนวคิดว่าการควบคุมตนเองเป็นความสามารถของบุคคลที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับตนเอง หากบุคคลที่เลือกแสดงพฤติกรรมของตนเองมากเท่าใด ก็จะมีอิทธิพลต่อชีวิตตนเองมากยิ่งขึ้น

คาลิช (Kalish, 1981 : 294) กล่าวว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการปรับพฤติกรรมที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่เชื่อว่า “พฤติกรรมของอินทรีย์เป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเป็นตัวควบคุมพฤติกรรม ขณะเดียวกันการแสดงพฤติกรรมของอินทรีย์ก็มีผลทำให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง เมื่ออินทรีย์สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมได้ก็ย่อมควบคุมพฤติกรรมได้ พฤติกรรมนี้ก่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมา” การควบคุมตนเองมีลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ 1) ความพยายามของบุคคลที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนเองโดยเปลี่ยนสภาพแวดล้อมใหม่ 2) เมื่อบุคคลเรียนรู้ที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ แล้วผลตามมา คือ พฤติกรรมและสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นจะเปลี่ยนตามไปด้วย

คอร์ไมเออร์ และคอร์ไมเออร์ (Cormier and Cormier, 1979 อ้างถึงใน ประทีป จินน์ 2540 : 123) กล่าวว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีมารวมกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง จากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย และกระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายด้วยตนเอง

นงนุช โรจนเลิศ (2533 : 15) สรุปความหมายของการควบคุมตนเองว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะละเว้นการกระทำบางชนิด หรือสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนความสามารถในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดพฤติกรรมตามที่บุคคล

มุ่งหวังไว้ แม้เมื่อบุคคลนั้นต้องเผชิญกับปัญหา อุปสรรค หรืออยู่ในภาวะที่เกิดปัญหาความขัดแย้งในจิตใจ

ม.ร.ว.สมพร สุทัศน์ (2535 : 16) กล่าวว่า การควบคุมตนเองเป็นเทคนิคการปรับพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเอง ด้วยการระงับการแสดงพฤติกรรมบางอย่างซึ่งให้ผลที่ไม่พึงพอใจในปัจจุบัน แล้วแสดงพฤติกรรมบางอย่างให้ได้พฤติกรรมที่พึงพอใจในอนาคต

จากความหมายต่างๆ ข้างต้นสรุปได้ว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง การกำกับดูแลตนเองของบุคคลนั้น โดยเป็นการกำกับดูแลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อให้ปฏิบัติตามในแนวทางที่ตนเองพึงประสงค์ ซึ่งในการวิจัยนี้ ต้องการศึกษากิจกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน

สรุป ความหมายของพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน คือ ความสามารถที่จะละเว้นการกระทำบางชนิดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน หรือความสามารถที่จะริเริ่มการกระทำบางอย่างที่ต้องใช้ความอดทน และความพยายามอย่างสูง ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

1.2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน

1.2.1 ทฤษฎีทางด้านพฤติกรรมศาสตร์

ทฤษฎีที่กล่าวถึงการมีพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งมีหลายทฤษฎี ทฤษฎีที่มีการนำกระบวนการการวิเคราะห์และพัฒนาพฤติกรรมโดยใช้รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ของ เอนเดอร์ และ แมกนุสสัน (Endler and Magnusson, 1977:18-21) เป็นทฤษฎีหนึ่งที่มีความนิยม ซึ่งในการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลจะต้องพิจารณาสาเหตุ 4 ประการ ดังนี้

- 1) สาเหตุด้านสถานการณ์ ที่อยู่ภายนอกตัวผู้กระทำ เช่น การควบคุมการบังคับการให้รางวัล การลงโทษ การมีตัวแบบ การชักจูง
- 2) สาเหตุด้านจิตใจที่มีอยู่เดิมหรือติดมากับตัวผู้กระทำ เช่น แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ คุณธรรม สุขภาพจิต ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคต
- 3) สาเหตุที่เป็นปฏิสัมพันธ์หรือที่เป็นอิทธิพลร่วมกันระหว่างจิตใจและสถานการณ์จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้ว่า มนุษย์จะมีพฤติกรรมอย่างไรอย่างหนึ่งมากหรือน้อยในสถานการณ์ต่างๆ นั้นย่อมเกี่ยวข้องกับลักษณะทางจิตใจของบุคคลนั้นกับสถานการณ์ เช่น มีการควบคุม หรือบังคับ ชักนำ หรือมีแบบอย่างจากสถานการณ์ภายนอกผสมผสานกันด้วย เนื่องจากมนุษย์เราอยู่ภายใต้อิทธิพลของลักษณะทางจิตใจและสถานการณ์ภายนอกในปริมาณที่ไม่เท่ากัน บางคนต้องใช้การควบคุมภายนอกมากไม่เช่นนั้นจะควบคุมพฤติกรรมที่เหมาะสมไม่ได้ บางคนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ดีไม่ว่าสถานการณ์ภายนอกจะเป็นอย่างไรก็ตาม

เพราะฉะนั้นส่วนผสมระหว่างสาเหตุจิตใจที่อยู่ภายในกับสาเหตุสถานการณ์ภายนอกจึงมีผลหรืออิทธิพลต่อพฤติกรรมของแต่ละคนไม่เท่ากัน สถานการณ์ภายนอกเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนืออำนาจการควบคุมของมนุษย์แต่ละคน การควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ภายนอกจึงเป็นเรื่องยาก ส่วนเรื่องของจิตใจเป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคลนั้น การพัฒนาปรับปรุงจึงขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นเป็นสำคัญ มีจิตใจพัฒนามากก็สามารถใช้การควบคุมจากภายในจิตใจของตนเองเป็นหลักในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง อิทธิพลร่วมระหว่างจิตลักษณะเดิมกับสถานการณ์ต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น เรียกว่า “ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก” (Mechanical Interaction)

4) สาเหตุด้านจิตใจที่เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ หมายถึง ลักษณะทางจิตของบุคคลที่เกิดและเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่บุคคลประสบอยู่ในที่นั้น เช่น การมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย เป็นต้น อิทธิพลจากสาเหตุนี้ต่อพฤติกรรม เรียกว่า “ปฏิสัมพันธ์แบบในตน” (Organismic Interaction)

1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน

นงนุช โรจนเลิศ (2533 : 115) ได้ศึกษาการควบคุมตนเองของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 4, 6 ของโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียน วัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง มีการควบคุมตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับกลางมีการควบคุมตนเองไม่ แตกต่างจากนักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงและในระดับต่ำ

อรอนงค์ วิทยานิพนธ์ (2533) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการฝึกควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มแก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อนในห้องสมุด โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน โดยกลุ่มที่ 1 ใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง และกลุ่มที่ 2 ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อนในห้องสมุดลดลงหลังจากการใช้การควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม แต่พฤติกรรมก่อนในห้องสมุดของทั้งสองกลุ่มลดลงไม่แตกต่างกัน

ศศวรรณ เทศศรีเมือง (2535 : 48) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบการควบคุมตนเองและการชี้แนะที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี กับนักเรียนที่ความขยันหมั่นเพียรวิชาภาษาไทยต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลาง จำนวน 16 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นภายหลังการควบคุมตนเอง และนักเรียนที่

ควบคุมตนเองกับนักเรียนที่ได้รับการชี้แนะ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ (2535 : 147-148) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเทพนิมิต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา กับนักเรียน 4 คน คนที่ 1 มีพฤติกรรมก้าวร้าว คนที่ 2 มีพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน คนที่ 3 มีพฤติกรรมซุกซนอยู่ไม่เป็นสุข คนที่ 4 มีพฤติกรรมไม่สนใจเรียน ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง 3 ระยะ คือ ระยะเส้นฐาน ระยะควบคุมตนเอง และระยะเตือนตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้รับการทดลองทั้งสี่ในระยะควบคุมตนเองและระยะการเตือนตนเองลดลงกว่าระยะเส้นฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้รับการทดลองทั้งสี่คน ในระยะควบคุมตนเองสูงกว่าระยะเส้นฐานระดับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้รับการทดลองทั้งสี่ ในระยะเตือนตนเองลดต่ำกว่าระยะเส้นฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้รับการทดลองทั้งสี่คน ในระยะการเตือนตนเองสูงกว่าระยะเส้นฐานระดับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้รับการทดลองทั้งสี่ในระยะควบคุมตนเอง และระยะการเตือนตนเองไม่แตกต่างกัน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้รับการทดลองทั้งสี่ ในระยะการควบคุมตนเองและระยะเตือนตนเองไม่แตกต่างกันระดับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้รับการทดลองแต่ละคน ในระยะควบคุมตนเอง แตกต่างกัน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้รับการทดลองแต่ละคน ในระยะควบคุมตนเองแตกต่างกันระดับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้รับการทดลองแต่ละคน ในระยะการควบคุมตนเองแตกต่างกัน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้รับการทดลองแต่ละคน ในระยะการเตือนตนเองแตกต่างกัน

สุพล ชัดเชื้อ (2535 : 78) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองกับการปรับสินไหม (response cost) ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเสมียนนารี พบว่า นักเรียนที่ใช้การควบคุมตนเองและนักเรียนที่ได้รับการปรับสินไหม มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงมากกว่านักเรียนที่ได้รับการปรับสินไหม

กัญจนา พุ่มมาลา (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการควบคุมตนเองและการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อความกลัวในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี พบว่า หลังการใช้การควบคุมตนเองนักเรียนมีความกลัวในการพูดหน้าชั้นเรียนลดลง

สรุปผลที่ได้มีการศึกษาวิจัยไว้ พบว่า ลักษณะทางชีวสังคม สัมพันธ์กับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนซึ่งที่ผ่านมาจะเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการฝึก ส่วนมาก

เน้นฝึกโดยตรงไม่ได้เน้นฝึกหรือพัฒนาปัจจัยที่เกี่ยวข้องเลย การวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบว่ามีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยหรือไม่กับการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนาในโอกาสต่อไป

1.3 การวัดพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน

พฤติกรรมของมนุษย์ที่สามารถวัดได้นั้น มีการแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ตามที่ วิเชียร เกตุสิงห์ (2524) ได้ให้รายละเอียดไว้ว่า 1) พฤติกรรมด้านการเรียนรู้และความคิด (Cognitive domain) คือ พฤติกรรมที่เป็นสติปัญญาของมนุษย์ เป็นส่วนที่เกี่ยวกับการรับรู้และการแสดง พฤติกรรมทางความรู้ออกมา รวมทั้งพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ เช่น ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ พฤติกรรมด้านนี้จะบอกให้ทราบว่าบุคคลนั้นรู้-ไม่รู้อย่างน้อยเพียงใด 2) พฤติกรรมด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective domain) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก อารมณ์ เช่น เจตคติ ค่านิยม การวัดในด้านนี้ คือ การวัดความรู้สึกของบุคคลว่าชอบหรือไม่ชอบมากน้อยเพียงใด 3) พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor domain) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทาง อวัยวะสัมผัสเป็นส่วนใหญ่ เช่น การใช้อวัยวะต่าง ๆ ทำงาน การเคลื่อนไหว ในการวัดว่าใครทำอะไรได้-ไม่ได้ หรือเป็น-ไม่เป็น มากน้อยเพียงใด

สำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านนี้จะแตกต่างกันไป ด้านความรู้ ความคิด นิยมใช้แบบทดสอบ ด้านความรู้สึกและอารมณ์มักใช้แบบสอบถาม หรือแบบทดสอบ ประเภทอารมณ์สังคม (Personal-Social Test) ส่วนด้านการปฏิบัติหรือทักษะใช้การสังเกตเป็นหลัก การประเมินกระบวนการที่มุ่งเน้นพฤติกรรมควบคุมตนเองด้านการเรียน ซึ่งกระทำต่อนักเรียน อุบล เลี้ยววาริณ (2534) และ พรรณราย พิทักษ์เจริญ (2543) ได้สร้างแบบวัดการวัด ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนเอง ใช้แบบวัด 3 องค์ประกอบ คือ วัดปริมาณการเห็นความสำคัญของ สิ่งที่จะเกิดกับตนเองและสังคมในอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล และมีนิสัยบังคับตนเองให้อดได้ รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์น้อยในทันที และรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าใน ภายหลัง คำถามแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดในการวัดพฤติกรรมควบคุมตนเองด้านการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุด เท่ากับ 6 คะแนน ถึงไม่จริงเลยเท่ากับ 1 คะแนน พิสัยของคะแนนที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 20 ถึง 120 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมควบคุมตนเองด้านการเรียนสูง นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมควบคุมตนเองด้านการเรียนต่ำ

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

รูปแบบหรือทฤษฎีที่สามารถนำมาใช้อธิบายสาเหตุหรือปัจจัยของพฤติกรรมบุคคลได้ดี คือ รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) และทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) คือ รูปแบบหนึ่งที่บูรณาการแนวคิดจากทฤษฎีต่าง ๆ ที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ ตลอดจนประสิทธิภาพในการบริหารงาน นักจิตวิทยาสังคมกลุ่มหนึ่ง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2541 อ้างจาก Magnusson & Endler, 1977 : 18-21) ได้ประมวลทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่ใช้รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมนี้เอาไว้ แล้วสรุปว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีสาเหตุได้ถึง 4 ประเภท คือ 1) ลักษณะร่วมกับสถานการณ์ ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) และ 2) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคลกับจิตลักษณะเดิมของเขา

สรุปว่า ในการวิจัยนี้ จะมีการศึกษาตัวแปรปัจจัย 2 กลุ่มตัวแปร คือ กลุ่มสถานการณ์กับกลุ่มจิตลักษณะ

2.1 ปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

จากการที่ได้ศึกษาวรรณกรรมต่างๆ พบว่า ตัวแปรสถานการณ์ที่น่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน คือ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน สารระที่ได้จากการศึกษาแต่ละตัวแปรมีดังต่อไปนี้

2.1.1 การสนับสนุนจากที่บ้านกับพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

การสนับสนุนจากที่บ้าน หมายถึง การรับรู้ว่ามีสมาชิกในครอบครัวให้ความสะดวกช่วยเหลือ หรือกระทำด้วยประการใดๆ ในการส่งเสริมให้การทำงาน การเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จทั้งทางตรงและทางอ้อม การศึกษาของชมนาด วรรณพรศิริ (2535) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง เครือญาติ ทางสังคม การสนับสนุนทางสังคม และสุขภาพจิตในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 226 คน โดยศึกษาการสนับสนุนทางสังคมใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความใกล้ชิดสนิทสนม ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ด้านได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ความเห็นคุณค่าในตนเอง และด้านมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือและแนะนำ พบว่าบุคคลที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือพยาบาลวิชาชีพเป็นอันดับแรก คือ คู่ครอง เพื่อนสนิท หรือบุคคลสำคัญอื่น ๆ รองลงมาคือพ่อแม่ ตามลำดับ

จุฑาทิพย์ ชื้อสัตย์ (2537) ศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนจากคู่สมรสกับความร่วมมือในการปฏิบัติตามแบบการรักษาของหญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูง เนื่องจาก

การตั้งครรภ์ จำนวน 161 คน พบว่า การสนับสนุนจากสามีมีสัมพันธ์ทางบวกกับความร่วมมือของ ภรรยาในการปฏิบัติตนตามแผนการรักษา และสามารถทำนายความร่วมมือในการปฏิบัติตนตาม แผนการรักษาได้ร้อยละ 18.14 ส่วนการศึกษาของซุติมา เทศศิริ (2537) เกี่ยวกับการสนับสนุนทาง สังคมกับพฤติกรรมการดูแลบุตรเจ็บป่วยเรื้อรังด้วยโรคหาลัสซิมีย ในกลุ่มบิดาหรือมารดาที่มี บุตรป่วยอายุ 7-11 ปี จำนวน 200 คน โดยแหล่งที่ให้การสนับสนุนทางสังคมในการวิจัยนี้ แบ่งเป็น จากคู่สมรส และจากบุคคลอื่น พบว่า บิดา มารดา ที่มีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมสูง โดยเฉพาะการรับรู้การสนับสนุนจากบุคคลอื่น มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการดูแลบุตรที่เจ็บป่วย เรื้อรัง มากกว่าบิดามารดาที่มีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมต่ำ โดยการรับรู้การสนับสนุนจากคู่ สมรสมีอิทธิพลน้อยกว่า

ณัฐสุดา สุวินันท์กุล (2541) ได้ศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว การทำงาน และ ลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร 10 แห่ง พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพยาบาลของพยาบาล วิชาชีพ คือ พยาบาลที่มีการปรับตัวเข้ากับสามีได้มาก ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกใน ครอบครัวมาก การรับรู้ว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในหน่วยงานมาก โดยพบว่า พยาบาลที่รับรู้ว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในหน่วยงานมาก มีพฤติกรรมการ พยาบาลอย่างเหมาะสมมากกว่ากลุ่มพยาบาลที่มีลักษณะตรงกันข้าม

สรุปได้ว่า การสนับสนุนจากทางบ้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การทำงาน หรือพฤติกรรมด้านดีของบุคคล ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงคาดว่า นักเรียนที่รับรู้ว่าได้ รับการสนับสนุนจากทางบ้านมากจะมีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนมากกว่านักเรียนที่ รับรู้ในทางตรงกันข้าม

การวัดการสนับสนุนจากทางบ้าน

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบวัดของลินดา สุวรรณดี (2543) ลักษณะเป็นประโยค

คำถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ต่อการได้รับการสนับสนุนจากบ้าน ซึ่งวัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมิน รวมค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีค่าความเที่ยง =.84

2.1.2 แบบอย่างจากเพื่อนกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

การมีแบบอย่างจากเพื่อน หมายถึง การมีเพื่อนร่วมชั้นหรือร่วมสถาบันที่มี พฤติกรรมเป็นแบบอย่าง และนักเรียนได้เลือกกระทำตามแบบอย่างนั้น

ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของแบนดูรา (Bandura, 1977: 10-29) ซึ่งอธิบายแนวคิดที่สำคัญในการ เรียนรู้ทางสังคมไว้ดังนี้ พฤติกรรมของบุคคลมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลและ

สิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบ และการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ ซึ่งรวมถึงการสังเกตการตอบสนอง และปฏิกิริยาต่าง ๆ ของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบคำบอกเล่าเกี่ยวกับตัวแบบ ความน่าเชื่อถือของตัวแบบ ความมีชื่อเสียงของตัวแบบ ฯลฯ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้ทำให้ไม่ต้องลองผิดลองถูก ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง

สำหรับกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสังเกต เช่นการเรียนรู้โดยใช้แม่แบบแบบดูรา กล่าวว่า เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน อันเกิดจากการที่บุคคลได้เห็นพฤติกรรมของผู้อื่น และพฤติกรรมนั้น ๆ จะชี้นำพฤติกรรมของตนเองได้ กระบวนการในการเรียนรู้จากแม่แบบการเรียนรู้ที่เบนดูรา เน้นคือ การเรียนรู้จากแม่แบบ (Learning through modeling) โดยกระบวนการสังเกต ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้อื่น เช่น การได้ยิน ได้ฟังคำบอกเล่า การได้อ่านข่าวสาร บันทึก ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางอ้อม และจะเป็นข้อมูลที่บุคคลนำมาพิจารณา สำหรับการกระทำพฤติกรรมใหม่ในอนาคตต่อไป

การมีแบบอย่างที่ดี อาจอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งทฤษฎีอธิบายถึงวิธีการและกระบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคม ทำให้เกิดการยอมรับลักษณะ และกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน ทฤษฎีนี้ได้นำเอาหลักการเสริมแรง (Principle of Reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (Principle of Association) มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เน้นการเรียนรู้โดยบังเอิญ และการเลียนแบบซึ่งทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แปลกใหม่ หรือแตกต่างไปจากเดิมได้โดยง่าย โดยทฤษฎีนี้ได้ให้ความสำคัญแก่ลักษณะของสถานการณ์ว่าเป็นเครื่องกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ จนกลายเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นไปในที่สุด สิ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้คือ การหวังความพอใจ และการหลบหลีกความทุกข์ (ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม 2520: 11-12)

วรรณะ บรรจง (2537) พบว่า เยาวชนที่มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนา มีการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมมากกว่า และมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อยกว่า

ชิกเกอร์ริง (Chickering, 1949:94) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การที่บุคคลที่มีความอดทนที่อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น และการเปลี่ยนแปลงการพึ่งพาตนเอง ไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ซึ่งความอดทนที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ได้แก่ การที่จะสามารถยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นได้ และการมีใจกว้าง ส่วนการเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาตนเอง ไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ได้แก่ การไว้วางใจกัน การให้ความช่วยเหลือสนับสนุน การให้การยอมรับ

เดอคอสเตอร์ (Decoster, 1981) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในสัมพันธภาพกับเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในสัมพันธภาพกับเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า แบบอย่างจากเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ การมีพฤติกรรมด้านบวกของนักเรียน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ จึงคาดว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนที่ดีมาก จะมีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนที่ดีน้อย

การวัดแบบอย่างจากเพื่อน ใช้แบบวัดของอังคณา เมตุลา (2546) เป็นแบบวัดมาตรฐานประเมินรวมค่าประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ มีค่าความเที่ยง =.81

2.1.3 บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาขณะมีการเรียน การสอน ประกอบด้วย ครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน การปฏิบัติตามกฎระเบียบของนักเรียน การเคารพต่อสิทธิ์และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการรับผิดชอบต่อบทบาทของตนเอง

ลอว์เรนซ์ (Lawrens, 1976:315-323) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจดี อารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัวกระฉับกระเฉงให้ความสนใจการเรียน ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ในด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524) พบว่า บรรยากาศทางการเรียนการสอนเกิดจากผู้สอน วิธีสอน ผู้เรียน การซักถาม การจัดกิจกรรมชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักเรียนได้ เลวินและคนอื่นๆ (Lewin and others, 1939) ศึกษาบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย กลับส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคี ปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนราวรื่น มีบรรยากาศที่สบายใจ บุธ (Buth, 1942) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนพบว่า ครูที่พยายามทำความเข้าใจกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดีมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนและการปรับตัวสูง ซึ่งครูที่มุ่งสอนโดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครู

และเรียนได้ไม่เท่าที่ควร โอเบอร์ทัฟเฟอร์ (Oberteuffer, 1945) ศึกษาสุขภาพจิตที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า อิทธิพลของชั้นเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนดี จะมีส่วนช่วยให้เด็กขยันเรียนและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ผลสัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน และการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม การวิจัยนี้จึงคาดว่าบรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความเกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน

การวัดบรรยากาศในชั้นเรียน วัดโดยแบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียนของ ทวีวัฒน์ บุญจิต (2542) ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบประเมินรวมค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 20 ข้อความ ค่าความเที่ยง = .83

2.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

2.2.1 สุขภาพจิตกับพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

สุขภาพจิต หมายถึง ระดับความวิตกกังวล อันประกอบด้วยความกลัวในเรื่องต่างๆ โดยปราศจากเหตุผลอันควร ความกลัวใจ ความโกรธง่าย ความตื่นตื้นง่าย ขาดสมาธิ ขาดความกล้าและกลัวผิด นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงปัญหาทางกายด้วย เช่น ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย เบื่ออาหาร และความผิดปกติอื่น ๆ

สำหรับความเกี่ยวข้องระหว่างพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนกับสุขภาพจิตนั้น ได้มีผู้ทำวิจัยและศึกษาไว้ดังนี้ ซอร์ว กับ ไชเชล (Wilson, 1977 : 189-206 : citing Shar and Sichel, 1977 อ้างในนวลละออ สุภาพผล 2534 : 73) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของคนขับรถโดยสารที่มีประวัติว่า เป็นคนขับรถที่มีความปลอดภัยดีหรือเลว พบว่า ผู้ที่ขับรถเลว จะมีอาการโรคประสาท ส่วนคนขับรถที่มีความปลอดภัยจะเป็นที่มีความมั่นคง ผลนี้แสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตมีความสำคัญต่อพฤติกรรมความปลอดภัย คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ดีจะมีพฤติกรรมที่สร้างความปลอดภัยให้ผู้อื่น ดวงเดือน พันธุมนาวัน และคณะ (2540 : 520-521) พบว่า ครูที่มีสุขภาพจิตดีมักเป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิตในการทำงานดีและยังพบว่า สุขภาพจิตที่ดีร่วมกับวิถีแบบพุทธ ลักษณะมุ่งอนาคต และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม สามารถทำนายประสิทธิผลของครูได้

เกษม จันทศร (2541) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีสุขภาพจิตดี ร่วมกับมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนามาก จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมด้านทานการเสพยาบ้ามาก

ผลจากการวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพจิตในการทำงานดังที่ได้กล่าวมา แสดงว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ดีในการทำงาน มักเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมในการทำงานดี จึงทำให้คาดว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางควบคุมตนด้านการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี น้อย

การวัดสุขภาพจิต ใช้แบบวัดของ ลินดา สุวรรณดี จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบ
มาตรประเมิน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .82

2.2.2 การเชื่ออำนาจในตน กับพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน

“การเชื่ออำนาจในตน” (Internal Locus of Control) หมายถึง ความเชื่อหรือความคาดหวังโดยทั่วไปของบุคคลว่า ผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเกิดจากกระทำของตนเอง หรือเป็นผลจากกระทำของตนเองมากกว่าเป็นเพราะคนอื่น หรือความบังเอิญหรือโชคเคราะห์ ถ้าตนพยายามมากก็จะได้ผลมาก ถ้าพยายามน้อยก็จะได้ผลน้อย ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอก (External Locus of Control) เป็นความคาดหวังทั่วไปของบุคคลว่าสิ่งต่างๆ ที่ตนได้รับนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระทำของตนเอง แต่ขึ้นอยู่กับสาเหตุภายนอกตน เช่น โชคชะตา ไซยศาสตร์ ความบังเอิญ อำนาจเหนือ ธรรมชาติ คนอื่น หรือคุณสมบัติภายนอกในตนที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ (Rotter, 1966)

การเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนนี้เกิดจากการเรียนรู้จากผลตอบแทนการกระทำ ซึ่งจะทำให้บุคคลเรียนรู้ว่าตนสามารถทำอะไร ได้อย่างไร และสัมพันธ์กับเหตุการณ์อื่นอย่างไร คนที่มีการเชื่ออำนาจในตนจึงมักเป็นผู้ที่มีความหวังในชีวิตและมีความกระตือรือร้นที่จะทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลดีและป้องกันผลเสียที่จะเกิดกับตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ 2540) การเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน หมายถึง ความคาดหวังหรือการเชื่อว่าการที่ตนจะมีผลการเรียนที่ดีนั้นเป็นเพราะ ความสามารถและการกระทำของตนเองในการดูแลตนเองด้านการเรียน และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านลบต่อการเรียน

การเชื่ออำนาจในงานเกี่ยวกับพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนนำสิ่งที่สามารถนำมาทำนายและอธิบายพฤติกรรมของนักเรียนในด้านพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน มีรายงานการศึกษาวิจัยหลายเรื่องที่แสดงว่าผู้มีการเชื่ออำนาจในตนด้านการเรียน จะมีพฤติกรรมทางบวกในการแสวงหาความรู้ด้านวิชาการ ดูแลรักษาสุขภาพตนเองเพื่อป้องกันสุขภาพตนเองให้แข็งแรง พร้อมต่อการเรียนมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจภายนอกตน การศึกษาวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ความเชื่ออำนาจภายในตนเป็นจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการมีพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนอย่างชัดเจน (Lau, 1982)

การฝึกเด็กให้เชื่ออำนาจในตนพบว่าเด็กนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูงมีความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย มีการมุ่งกระทำพฤติกรรมสุขภาพ และมีรายงานการกระทำพฤติกรรมสุขภาพมากกว่านักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ ความเชื่ออำนาจในตนเป็นตัวแปรทางบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ ในการศึกษากับผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานครเช่นกัน พบว่าผู้ที่ทำทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ มีความเชื่ออำนาจในตนด้านสุขภาพ และลักษณะมุ่งอนาคตมากเพียงใดจะมีพฤติกรรมภารกิจที่เหมาะสม มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการเสพยาที่เป็นโทษ และมีพฤติกรรมรักษานามัยส่วนบุคคลมากขึ้นเพียงนั้น และยังพบว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลายและมัธยมต้นมีการเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา (อุบล เลี้ยววาริน 2534)

นอกจากนี้การศึกษาในผู้สูงอายุจำนวน 149 คนอายุระหว่าง 60-87 ปี พบว่าผู้สูงอายุที่มีการเชื่ออำนาจในตนสูงมีพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองสูงด้วย (สุทธิศรี ตระกูลสิทธิ 2535)

จากผลการวิจัยต่างๆ สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีการเชื่ออำนาจในตนสูง จะเป็นผู้มีพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีการเชื่ออำนาจในตนต่ำกว่า

การวัดการเชื่ออำนาจในตน ใช้แบบวัดของ ลินดา สุวรรณดี (2543) ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราประเมินรวมค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 9 ข้อความ ค่าความเที่ยงเท่ากับ .83

2.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความเพียรพยายามของนักเรียนในการพัฒนาตนเองในด้านการเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความล้มเหลว รู้จักกำหนดเป้าหมายด้านการเรียน ตามความสามารถของตนเอง อดทนต่อการเรียนได้เป็นเวลานาน และมุ่งแสวงหาความรู้สิ่งใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาค้นคว้าการเรียนอยู่เสมอ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

รุ่งโรศ สิริทิเวทย์ (2534) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ ของ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่กับตัวแปรด้านเพศ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ ที่ไม่แตกต่างกัน

วินัย ดันยัต โนมูท (2536 : 82-84) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ธวัชชัย คำรงค์ไทย (2538) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอบโดยใช้แบบฝึกคิดทางวิทยาศาสตร์กับที่สอบตามคู่มือครู พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบ โดยใช้แบบฝึกกับการสอบโดยคู่มือไม่แตกต่างกัน

จากผลวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้คาดได้ว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นผู้มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะแบบวัดเป็นประเภทมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 12 ข้อความ ค่าความเที่ยงเท่ากับ .78

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องของตัวแปรจิตลักษณะกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พบว่าจิตลักษณะทั้ง 3 ประการตามที่ได้นำมาศึกษา ต่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านดี ด้านบวก งานวิจัยนี้จึงคาดว่านักเรียนผู้มีความพร้อมทางจิตสูงจะมีพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเรียนสูงกว่าผู้มีความพร้อมทางจิตต่ำ

3. สมมติฐานการวิจัย

จากผลการรายงานวรรณกรรม และการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กำหนดเป็นสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ได้ 3 ประการคือ

1. นักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ดีมากกว่ามีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ด้อยกว่า
2. นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงกว่า มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตต่ำกว่า
3. กลุ่มตัวแปรสถานการณ์กับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนได้ดีกว่ากลุ่มตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง โดยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 5%

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทและรูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Comparative Correlational Studies) โดยมีจุดมุ่งหมายศึกษาถึง ปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 607 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างสุ่มอย่างง่ายจากประชากร โดยใช้สัดส่วนตามตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ่างในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2538 : 12) พิจารณาสัดส่วนจากประชากร 607 คน ต้องใช้ตัวอย่าง 240 คน เมื่อพิจารณาจำแนกโรงเรียน ได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. โรงเรียนบ้านฝางพิทยาสรรค์	328	89
2. โรงเรียนหนองหัวคูปวงประชานุเคราะห์	142	64
3. โรงเรียนจำปาโมงวิทยาคาร	95	45
4. โรงเรียนภูพระบาทวิทยา	42	42
รวม	607	240

การวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2546 รวม
4 โรงเรียน ซึ่งเก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 240 ตัวอย่าง พบว่า มาจากโรงเรียนบ้านผือพิทยาสรรค์ 89 คน
โรงเรียนหนองหัวคูปวงประจักษ์ 64 คน โรงเรียนจำปาโมงวิทยาคาร 45 คน โรงเรียน
ภูพระบาท 42 คน

3. ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปร

ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปร และนิยามปฏิบัติการของตัวแปรดังต่อไปนี้

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ได้ศึกษามี 2 ประเภท คือ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

3.1.1 ตัวแปรอิสระ ตัวแปรอิสระมี 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 ตัวแปรสถานการณ์ ได้แก่

- 1) การสนับสนุนจากทางบ้าน
- 2) แบบอย่างจากเพื่อน
- 3) บรรยากาศในชั้นเรียน

กลุ่มที่ 2 ตัวแปรจิตลักษณะ ได้แก่

- 1) สุขภาพจิต
- 2) การเชื่ออำนาจในตน
- 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.1.2 ตัวแปรตาม ตัวแปรตามของการวิจัยครั้งนี้ คือ พฤติกรรมการควบคุมตน
ด้านการเรียน

3.2 นิยามปฏิบัติการของตัวแปร

3.2.1 กลุ่มตัวแปรสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรนี้ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ
การสนับสนุนจากทางบ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งมีนิยามปฏิบัติการ
ดังนี้

1) การสนับสนุนจากทางบ้าน หมายถึง การที่สมาชิกในครอบครัวให้ความ
สะดวกช่วยเหลือหรือกระทำด้วยประการใดๆ ในการส่งเสริมการเรียนให้ประสบผลสำเร็จทั้ง
ทางตรงและทางอ้อม การวัดการสนับสนุนจากทางบ้าน ใช้แบบวัดของลินดา สุวรรณดี (2540) ซึ่ง
เป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย

จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่รับรู้การสนับสนุนจากบ้านมาก คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่รับรู้การสนับสนุนจากบ้านน้อย

2) แบบอย่างจากเพื่อน หมายถึง การมีเพื่อนร่วมชั้นหรือร่วมสถาบันที่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง และนักเรียนได้เลือกกระทำตามแบบอย่างนั้น การวัดตัวแปรนี้ใช้แบบวัดที่สร้างโดยอังคณา เมตุลา (2546) เป็นแบบมาตราประเมินรวมค่าประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วยจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แล้วมีมาตรวัดอีกชั้น โดยมีระดับของการทำตามแบบนั้นเพียงใด ตั้งแต่ มาก ปานกลาง น้อย ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับแบบอย่างจากเพื่อนมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับแบบอย่างจากเพื่อนน้อย

3) บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาขณะมีการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน การรับรู้และปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียน การเคารพต่อสิทธิและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการรับผิดชอบต่องานของตนเอง ตัวแปรนี้วัดโดยแบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียนของ ทวีวัฒน์ บุญชิต (2542) จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อเป็นแบบมาตราประเมินค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนสูง แสดงว่า บุคคลรู้สึกว่ามีบรรยากาศในชั้นเรียนดีมาก คะแนนต่ำ แสดงว่า บุคคลรู้สึกว่ามีบรรยากาศในชั้นเรียนดีน้อย

3.2.2 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ กลุ่มตัวแปรนี้ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งมีนิยามปฏิบัติการ ดังนี้

1) สุขภาพจิต หมายถึง ระดับความวิตกกังวล อันประกอบด้วย ความกลัวในเรื่องต่าง ๆ โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ความกังวลใจ ความโกรธง่าย ความตื่นตื้นง่าย ขาดสมาธิ ขาดความกล้า และกลัวความผิด นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงปัญหาทางกายด้วย เช่น ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย เบื่ออาหาร ตัวแปรนี้วัดโดยแบบวัดสุขภาพจิตของลินดา สุวรรณดี (2543) จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย

2) การเชื่อในอำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความเชื่อว่า ผลดี ผลเสียที่เกิดในงานหรือการที่นักเรียนจะเป็นคนดี คนเก่ง และมีสุขในโรงเรียนเกิดจากการกระทำของตนเอง เป็นส่วนใหญ่ มากกว่าที่จะเกิดจาก โชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากคนอื่น แบบวัดการเชื่ออำนาจในตนในงานวิจัยนี้ใช้ของลินดา สุวรรณดี (2543) ซึ่งประกอบด้วยประโยค 9 ประโยค แต่ละประโยคมีมาตราประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ผู้ที่ได้คะแนนสูงจาก

แบบวัดนี้ เป็นผู้ที่มีการเชื่ออำนาจในตนมากและผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการเชื่ออำนาจในตนต่ำ

3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความเพียรพยายามของนักเรียนในการพัฒนาตนเอง ในด้านการเรียนให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความล้มเหลว รู้จักกำหนดเป้าหมายด้านการเรียนตามความสามารถของตนเอง อดทนต่อการเรียนได้เป็นเวลานาน และมุ่งแสวงหาความรู้สิ่งใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนอยู่เสมอ การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อความ 12 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ผู้ที่ได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

3.2.3 ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามในการวิจัยนี้ คือ พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ซึ่งมีนิยามปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน หมายถึง ความสามารถที่จะละเว้นการกระทำบางชนิดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน หรือความสามารถที่จะริเริ่มการกระทำบางอย่างที่ต้องใช้ความอดทนและเสียสละอย่างสูง ที่จะทำให้มีพฤติกรรมบางชนิดที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมการเรียน ผลด้านการเรียนเป็นปริมาณ และคุณภาพอย่างสูง การวัดพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะแบบวัดเป็นประเภทมาตรประเมินรวมค่าประกอบด้วยข้อความ 20 ข้อความ “แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนน้อย

3.2.4 ตัวแปรลักษณะทางชีวสังคม หรือภูมิหลัง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาลักษณะทางชีวสังคม หรือภูมิหลังของนักเรียนดังนี้

- 1) เพศ แบ่งเป็น เพศชาย หญิง
- 2) ผลการเรียนเฉลี่ย หมายถึง ผลการเรียนตลอดปีที่ผ่านมา
- 3) รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมของทุกคนในครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน โดยประมาณ
- 4) สภาพการอยู่อาศัย หมายถึง บุคคลที่นักเรียนอยู่อาศัยด้วยในปัจจุบัน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือวัดตัวแปรเป็นแบบสอบถามและแบบวัดซึ่งแบ่งเป็น 8 ตอน ประกอบด้วย

- 1) แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมหรือภูมิหลังของผู้ตอบ
- 2) แบบวัดการสนับสนุนจากที่บ้าน
- 3) แบบวัดแบบอย่างจากเพื่อน
- 4) แบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียน
- 5) แบบวัดสุขภาพ
- 6) แบบวัดการเชื่ออำนาจในตน
- 7) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 8) แบบวัดการควบคุมตนด้านการเรียน

4.2 การได้มาซึ่งเครื่องมือและลักษณะเครื่องมือ

แบบวัดตัวแปรทั้งหมด ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามการได้มาเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 แบบวัดที่มีผู้วิจัยสร้างและหาค่าคุณภาพไว้แล้ว มี 5 แบบวัด ได้แก่ แบบวัดการสนับสนุนจากที่บ้าน แบบวัดสุขภาพจิต แบบวัดการเชื่ออำนาจในตน แบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียน แบบวัดแบบอย่างจากเพื่อน กลุ่มที่ 2 แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 2 แบบวัด ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รายละเอียดการสร้างและการหาค่าคุณภาพของแต่ละแบบวัดมีดังนี้

4.2.1 แบบวัดที่มีผู้สร้างไว้แล้ว แบบวัดกลุ่มนี้มี 5 แบบวัด

1) แบบวัดการสนับสนุนจากที่บ้าน เป็นแบบวัดของลินดา สุวรรณดี (2543) ลักษณะของแบบวัดประกอบด้วยข้อคำถามที่มุ่งถามเกี่ยวกับ การสนับสนุนทางครอบครัว ต่อการเรียนของนักเรียนเป็นแบบวัดแบบมาตรประเมินรวมค่าประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ มีมาตรวัด 6 ข้อ ความจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 โดยมีค่าคุณภาพของแบบวัดรายข้อ ค่าพิสัย r เท่ากับ .38 ถึง .67 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .84 ตัวอย่างข้อคำถามเช่น

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดการสนับสนุนจากที่บ้าน

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความต่อไปนีตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย แล้วเลือกขีดเครื่องหมาย (3) ลงบนเส้น ที่ว่างซึ่งตรงความเป็นจริงมากที่สุด

1. พ่อแม่หวังดีต่อฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. พ่อแม่ช่วยเหลือดูแลฉันอย่างเต็มที่

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2) แบบวัดแบบอย่างจากเพื่อน เป็นแบบวัดมุ่งถามเกี่ยวกับการทำตามแบบอย่างพฤติกรรมของเพื่อนร่วมชั้น หรือร่วมสถาบัน แบบวัดนี้ผู้วิจัยได้ใช้ของอังคณา เมตุลา (2546) เป็นแบบวัดมาตรฐานประเมินรวมค่าประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แล้วมีมาตรวัดอีกชั้น โดยมีระดับของการทำตามแบบนั้นเพียงใด ตั้งแต่ มาก ปานกลาง น้อย คะแนนที่เป็นไปได้คือ 10 ถึง 180 ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับแบบอย่างจากเพื่อนมา ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นผู้ได้รับแบบอย่างจากเพื่อนน้อยค่าคุณภาพของแบบวัดรายข้อ (r) เท่ากับ .23 ถึง .61 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .81 ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดแบบอย่างจากเพื่อน

คำชี้แจง คำถามในชุด 8 แต่ละข้อขอให้ท่านพิจารณาและประเมิน 2 ครั้ง

ครั้งแรก ขอให้นักเรียนระลึกทบทวนว่า เพื่อนร่วมชั้นหรือการร่วมสถาบันของนักเรียนมีพฤติกรรมที่ระบุในระดับใด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ถึง ไม่จริงเลย แล้วขีดเครื่องหมาย (3) ลงบนเส้น ตรงกับระดับที่ท่านเลือก

ครั้งที่ 2 พิจารณานักเรียนทำตามแบบอย่างนั้นเพียงใด ตั้งแต่ มาก ปานกลาง ถึง น้อย ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย (3) ตรงกับระดับที่ท่านปฏิบัติ

1. ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่มีความรับผิดชอบต่องานมาก

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....					
มาก ปานกลาง น้อย					

2. ข้าพเจ้ามีเพื่อนทำงานอย่างตั้งใจ และกระตือรือร้น

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....					
มาก ปานกลาง น้อย					

3) แบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียน แบบวัดนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดของทวิวัฒน์ บุญชิด (2542) มาใช้ลักษณะของแบบวัดมุ่งถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของครู ความเป็นประชาธิปไตยในห้องเรียน เป็นต้น มีจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนที่เป็นไปได้จริงอยู่ระหว่าง 20 ถึง 120 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มิบรรยากาศในชั้นเรียนดีมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นผู้ที่มีบรรยากาศในชั้นเรียนดีน้อย ค่าคุณภาพของของแบบวัดรายข้อ (r) เท่ากับ .34 ถึง .63 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .83 ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียน

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับโรงเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความต่อไปนีตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย แล้วเลือกขีดเครื่องหมาย (3) ลงบนเส้น ที่ว่างซึ่งตรงความเป็นจริงมากที่สุด

1. คุณครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. คุณครูไม่มีเหตุผล

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4) แบบวัดสุขภาพจิต แบบวัดนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่สร้างโดยลินดา

สุวรรณดี (2543) มาใช้ลักษณะของแบบวัดมุ่งถามเกี่ยวกับอาการทางกายและอารมณ์ เช่น ความวิตกกังวล ความ อดทน ความกลัว นอนไม่หลับ เป็นต้น มีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดน้อย แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ค่าคุณภาพของแบบวัดรายข้อ (r) เท่ากับ .33 ถึง .65 ค่าความเที่ยง เท่ากับ .82 ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดสุขภาพจิต

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่า ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย แล้วเลือกขีดเครื่องหมาย (3) ลงบนเส้น ที่ว่างซึ่งตรงความเป็นจริงมากที่สุด

1. ฉันรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนตื่นตื้นง่าย

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันรู้สึกว่าคุณเองสนใจอะไรได้ไม่นาน

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5) แบบวัดการเชื่ออำนาจในตน แบบวัดนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่สร้างโดย ลินดา สุวรรณดี (2543) มาใช้ ลักษณะของแบบวัดมุ่งถามเกี่ยวกับพฤติกรรม การเชื่อในอำนาจในตนของนักเรียนเป็นแบบวัดแบบมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 9 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 ระดับจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนที่เป็นไปได้ อยู่ระหว่าง 9 ถึง 54 ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนมาก และผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้ต่ำ แสดงว่าเป็นผู้มีการเชื่ออำนาจในตนต่ำ ค่าคุณภาพของแบบวัดรายข้อ (r) เท่ากับ .34 ถึง .63 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .83 ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดการเชื่ออำนาจในตน

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความต่อไปนีตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย แล้วเลือกขีดเครื่องหมาย (3) ลงบนเส้น ที่ว่างซึ่งตรงความเป็นจริงมากที่สุด

1. ฉันมักถูกกล่าวหาว่าทำผิดต่างๆ ที่ไม่ได้ทำ

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. เป็นการยากที่จะชักจูงเพื่อนให้เชื่อตาม

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4.2.2 แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

แบบวัดกลุ่มนี้มีทั้งหมด 2 แบบวัด คือ แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยแต่ละข้อคำถาม ประกอบด้วยข้อความและมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีรายละเอียดการสร้างดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษารายละเอียดเนื้อหาตัวแปรที่จะทำการวิจัยจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเขียนนิยามปฏิบัติการ
- 2) สร้างแปลนของแบบวัด โดยสร้างจากประโยคคำถามภายใต้ขอบข่ายของเนื้อหาต่าง ๆ ตามนิยามปฏิบัติการ แบบวัดละ 20-30 ข้อ
- 3) นำแบบวัดฉบับร่างเข้าสู่คณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาปริญญาโท จำนวน 5 คน เพื่อร่วมพิจารณาความถูกต้องของข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติการ
- 4) นำแบบวัดฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ ความครอบคลุมของเนื้อหา และการใช้ภาษาอีกครั้ง พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
- 5) นำแบบวัดฉบับร่างไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

6) ผู้วิจัยนำแบบวัดมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีการปรับปรุงข้อคำถามด้านความชัดเจน และความเหมาะสมของภาษา โดยไม่ได้ตัดหรือเพิ่มข้อคำถามและเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือ

7) ผู้วิจัยนำแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจำปาโมงวิทยาคาร จำนวน 50 คนซึ่งมีลักษณะใกล้เคียง (แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายข้อกับคะแนนรวม (Itemtotal correlation) และวิเคราะห์หาค่า t วิเคราะห์ค่าคุณภาพทั้งฉบับโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทำการวิเคราะห์และ ปรับปรุงข้อคำถามที่ควรปรับปรุง 3 ครั้ง และทำการตัดครั้งละ 5 ข้อ

8) ปรับแบบวัดให้ค่าคุณภาพที่ดี ทั้งค่าคุณภาพรายข้อและทั้งฉบับ มีจำนวนข้อ และโครงสร้างของแบบวัดครบตามผังตัวแปรของแต่ละแบบวัด

9) นำแบบวัดให้ประธานที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบวัดอีกครั้ง โดยแบบวัดที่ปรับลดมีค่าคุณภาพทั้งรายข้อและทั้งฉบับ ซึ่งได้แบบวัดที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) แบบวัดการควบคุมตนเองด้านการเรียน ลักษณะของแบบวัดเป็นประเภทมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดที่ใช้ประกอบด้วยข้อความ 20 ข้อความ ค่า t เท่ากับ 1.54 ถึง 5.27 ค่า r เท่ากับ .27 ถึง .60 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .84 ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดการควบคุมตนเองด้านการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย (3) ลงเหนือข้อความระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนที่สุด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย เพียงแห่งเดียวต่อข้อ กรุณาตอบให้ครบ 20 ข้อ

1. ฉันเตรียมอุปกรณ์การเรียนของวันรุ่งขึ้นในตอนค่ำของทุกวัน

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ถ้าเป็นเกมส์ที่ชอบ ฉันจะเล่นจนดึก โดยไม่คำนึงถึงว่าวันรุ่งขึ้นจะต้องไปโรงเรียนตามปกติ

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

(2) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ลักษณะแบบวัดเป็นประเภทมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดที่ใช้ประกอบด้วยข้อความ 12 ข้อความ ค่า t เท่ากับ 1.83 – 4.53 ค่า r เท่ากับ .29 ถึง .55 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .78 ดังตัวอย่างคำถาม เช่น

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย (3) ลงเหนือข้อความระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนที่สุด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

1. แท้ที่จริงแล้วข้าพเจ้าเป็นคนไม่ชอบเรียนหนังสือ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใด ข้าพเจ้าจะทุ่มเทความพยายามให้กับงานนั้น

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

จากแบบวัดที่สร้างขึ้น 2 แบบวัด สรุปค่าคุณภาพได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2 สรุปค่าคุณภาพของแบบวัดที่สร้างขึ้น

แบบวัด	ค่า t	ค่า r	ค่า α
1. แบบวัดการควบคุมตนเองด้านการเรียน	1.54-5.27	.27-.60	.84
2. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1.83-4.45	.29-.55	.78

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับ ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียน

5.2 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการตอบรับด้วยตนเอง ซึ่งได้อธิบายรายละเอียดและวิธีการตอบให้นักเรียนทราบ

5.3 ผู้วิจัยเก็บแบบวัดจากนักเรียนทุกคน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กระทำโดยใช้เครื่องคำนวณคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

6.1 สถิติเชิงบรรยายอย่างง่าย คือ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่ามัธยฐาน (Median) และพิสัย (Range) เพื่อใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

6.2 สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

6.2.1 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางและสามทาง (*Two-way and Three-way analysis of variance*) ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 และ 2

6.2.2 ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (*Multiple regression analysis*) ในการทดสอบสมมติฐานที่ 3 โดยใช้เกณฑ์แตกต่างของเปอร์เซ็นต์ที่ 5 %

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอบ้านคือ จังหวัดอุดรธานีนี้ เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุในด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมตนด้านการเรียน โดยแบ่งตัวแปรที่ศึกษาเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ประกอบด้วย 1) ตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุ สองกลุ่ม คือ ตัวแปรสถานการณ์ ได้แก่ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน บรรยากาศใน ชั้นเรียน ตัวแปร จิตลักษณะ ได้แก่ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน 3) ตัวแปรลักษณะทางชีวสังคม หรือภูมิหลังของนักเรียน เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการเพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ 3 ประการ ซึ่งได้เสนอมานี้แล้วนั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้เลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติเชิงบรรยาย คือ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่ามัธยฐาน (Median) และพิสัย (Range) โดยคำนวณจำนวนและร้อยละกับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal) ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio) หรืออันตรภาค (Interval) เมื่อต้องการแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจะแปลงตัวแปรเหล่านี้ใหม่โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นค่าแบ่ง คือ ต่ำสุดถึง มัธยฐานให้เป็นค่าต่ำหรือน้อยในตัวแปรใหม่ และค่าสูงกว่ามัธยฐานจนถึงสูงสุดให้เป็นค่าสูงหรือค่ามากในตัวแปรใหม่ การทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1 และ 2 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางและสามทาง (Two-way and three-way analysis of variance) การทดสอบสมมติฐาน ที่ 3 ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) นอกจากนี้ ยังมี การใช้สถิติขั้นรองในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) ซึ่งจะกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งโดยใช้ลักษณะทางชีวสังคมหรือภูมิหลังของนักเรียน เพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนที่สุด การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณโดยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

ในบทนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะเริ่มพิจารณาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เห็นลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม และเพื่อให้เข้าใจถึงการแบ่งประเภทของผู้ตอบ ออกเป็นกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการตีความผลการวิจัย และกำหนดขอบเขตของการนำเสนอผลการวิจัยต่อไปนี้ด้วย

ลำดับต่อไป จึงเสนอผลของการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่พบ นัยสำคัญทางสถิติ จะแสดงด้วยสัญลักษณ์ * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$ และ เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์จะใช้สัญลักษณ์ * ด้วย

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางชีวสังคมหรือภูมิหลังของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำแนกตาม เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้ครอบครัว สภาพการอยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 โรงเรียน (ตารางที่ 4.1) เป็นเพศชาย 117 คน (48.75%) และเพศหญิง 123 คน (51.25%)

เมื่อพิจารณาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทางด้านผลการเรียนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แบ่งผลการเรียนเฉลี่ยเป็น 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่ม GPA สูง มีจำนวน 137 คน (57.08%) กลุ่ม GPA ต่ำ มีจำนวน 103 คน (42.92%)

เมื่อพิจารณาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทางด้านรายได้ของครอบครัว ซึ่งได้แบ่งรายได้ของครอบครัวเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มครอบครัวรายได้สูง จำนวน 78 คน (32.50%) กลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำ จำนวน 162 คน (67.50%)

เมื่อพิจารณาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทางด้านสภาพการอยู่อาศัย ซึ่งได้แบ่งในกลุ่มที่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา จำนวน 172 คน (71.67%) และกลุ่มอาศัยอยู่กับญาติ 58 คน (28.33%)

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทางชีวสังคมและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางชีวสังคม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	240	100.0
เพศชาย	117	48.75
เพศหญิง	123	51.25
ผลการเรียนเฉลี่ย	240	100.0
GPA สูง	137	57.08
GPA ต่ำ	103	42.92
รายได้ของครอบครัว	240	100.0
กลุ่มรายได้สูง	78	32.50
กลุ่มรายได้ต่ำ	162	67.50

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางชีวสังคม	จำนวน	ร้อยละ
สภาพการอยู่อาศัย	240	100.0
อยู่กับบิดา-มารดา	172	71.67
อยู่กับญาติ	68	28.33

2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ จะมีการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน โดยใช้สถิติ 2 ชนิด คือสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง และ 3 ทาง (Two-way and three-way analysis of variance) และสถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) โดยจะวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้ คือ

ลำดับที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทางทำการวิเคราะห์ใน 3 รูปแบบคือ รูปแบบที่หนึ่ง ใช้ตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ ได้แก่ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน วิเคราะห์ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย

รูปแบบที่สอง ใช้ตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือตัวแปรกลุ่ม จิตลักษณะ ได้แก่ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิเคราะห์ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

รูปแบบที่สาม ใช้ตัวแปรอิสระ 2 ตัว กับอีก 1 กลุ่ม คือ ความพร้อมทางสถานการณ์ ความพร้อมทางจิต และกลุ่มตัวแปรทางชีวสังคม ซึ่งนำเข้าวิเคราะห์ครั้งละ 1 ตัวแปร จนครบทุกตัว

ลำดับที่ 2 การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ทำแบบรวม (Total) และแบบก้าวหน้า (Forward) ด้วยตัวแปรทำนาย จำนวน 3 ชุด

แต่ละลำดับและรูปแบบการวิเคราะห์ ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน ผลการวิเคราะห์จะเสนอเรียงตามลำดับ และรูปแบบการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน ที่มีลักษณะทางสถานการณ์ต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบที่หนึ่ง คือ พิจารณาความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ตามตัวแปรอิสระสถานการณ์ซึ่งได้แก่ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน

การสนับสนุนจากที่บ้าน หมายถึง การรับรู้ว่ามีสมาชิกในครอบครัวให้ความสะดวกช่วยเหลือ หรือ กระทำด้วยประการใด ๆ ในการส่งเสริมให้การทำงาน การเรียนของนักเรียน ประสบผลสำเร็จทั้งทางตรงและทางอ้อม การวัดการสนับสนุนจากที่บ้านด้วยแบบวัดที่ใช้ในการวิจัยนี้ พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 41 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.10 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.58 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 52.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า 52 คะแนน แสดงว่าเป็นนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากที่บ้านมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนน 52 คะแนนลงมา แสดงว่าเป็นนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากที่บ้านน้อย

แบบอย่างจากเพื่อน หมายถึง การมีเพื่อนร่วมชั้น หรือร่วมสถาบันที่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างและนักเรียนได้เลือกกระทำตามแบบอย่างนั้น การวัดแบบอย่างจากเพื่อนด้วยแบบวัดในการวิจัยนี้พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 156 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 105.55 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 29.25 คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า 105.0 คะแนน แสดงว่าเป็น นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมาก และทำตามแบบอย่างนั้น ส่วนผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 105.0 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนน้อย

บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาขณะมีการเรียนการสอน ประกอบด้วย ครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน การปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียน การเคารพต่อสิทธิ และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการรับผิดชอบต่อตนเอง การวัดบรรยากาศในชั้นเรียนด้วยแบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คะแนนที่วัดได้จริงระหว่าง 61 ถึง 120 พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 59 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.98 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.99 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 92 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า 92 คะแนน แสดงว่าเป็นนักเรียนที่รู้สึกว่ามีบรรยากาศในชั้นเรียนดีมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 92 คะแนนลงมา แสดงว่าเป็นนักเรียนที่ รับรู้ว่ามีบรรยากาศของชั้นเรียนดีน้อย

พฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน หมายถึง ความสามารถที่จะละเว้นการกระทำบางชนิดที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน หรือความสามารถที่จะริเริ่มการกระทำบางอย่างที่ต้องใช้ความอดทน และเสียสละอย่างสูงที่จะทำให้มีพฤติกรรมบางชนิดที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมการเรียน ผลด้านการเรียนเป็นปริมาณและคุณภาพอย่างสูง พฤติกรรมนี้วัดโดยแบบวัดพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนมีมาตรวัดประเมินค่า 6 หน่วย จำนวน 20 ข้อ ค่าคะแนนที่วัดได้จริงอยู่ระหว่าง

26 ถึง 119 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.04 ค่ามัธยฐานเท่ากับ 88 คะแนน แบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า 88 แสดงว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนน ตั้งแต่ 88 ลงมา แสดงว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้วยการเรียนต่ำ

กลุ่มที่จะทำการวิเคราะห์นี้ จะทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งตามตัวแปรอิสระชั้นรองหรือลักษณะชีวสังคม ซึ่งมี 4 ตัวแปร คือ เพศ แบ่งเป็น เพศชาย (117 คน) กับเพศหญิง (123 คน) ผลการเรียนเฉลี่ยแบ่งเป็น ผลการเรียนเฉลี่ยสูง (137 คน) ผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ (103 คน) รายได้ของครอบครัวแบ่งเป็น รายได้สูง (78 คน) รายได้ต่ำ (162 คน) สภาพการอยู่อาศัยแบ่งเป็น อยู่กับบิดา-มารดา (172 คน) อยู่กับญาติ (68 คน) การรายงานผลในกลุ่มย่อยที่นำมาเปรียบเทียบกันมีผลที่มีนัยสำคัญในการทำงานเหมือนกันหมดจะไม่รายงาน เพราะผลเช่นนี้ปรากฏอยู่ในกลุ่มรวมแล้ว สำหรับตัวแปรตาม ซึ่งเป็นพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน นั้นมี 1 ตัวแปร โดยจะเสนอดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณาตามการสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ดังแสดงในตารางที่ 4.2 ซึ่งพบว่า

การวิเคราะห์กลุ่มรวม (ตารางที่ 4.2) คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว คือ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียนที่ระดับนัยสำคัญ .001 แต่ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ครั้งละ 2 ตัว หรือ สามตัวแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ดูตารางที่ 4.3) พบว่า นักเรียนที่มีการสนับสนุนจากที่บ้านดีมาก ($\bar{x} = 93.66$) มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ($\bar{x} = 93.66$) สูงกว่านักเรียนที่มีการสนับสนุนจากที่บ้านดีน้อย ($\bar{x} = 84.64$) นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมากมีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ($\bar{x} = 94.14$) สูงกว่านักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีน้อย ($\bar{x} = 83.93$) และนักเรียนที่มีบรรยากาศในชั้นเรียนดีมาก มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ($\bar{x} = 94.86$) สูงกว่านักเรียนที่มีบรรยากาศในชั้นเรียนดีน้อย ($\bar{x} = 83.41$)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

กลุ่ม	จำนวน	ค่าเอฟ (F)							เปอร์เซ็นต์ ทำนาย
		บ้าน (A)	เพื่อน (B)	ชั้นเรียน (C)	(A)x(B)	(A)x(C)	(B)x(C)	(A)x(B)x(C)	
รวม	240	18.11***	24.58***	31.78***	<1	1.01	<1	<1	31.9
ชาย	117	2.04	2.82*	17.30***	<1	<1	2.46	1.48	26.1
หญิง	123	14.68***	10.39**	19.05***	<1	<1	1.53	<1	29.2
GPA สูง	137	3.28	6.02*	13.22***	<1	1.27	<1	<1	20.8
GPA ต่ำ	103	11.65***	10.61**	22.45***	1.80	<1	2.19	<1	46.7
รายได้สูง	78	1.71	14.44***	13.65***	1.47	1.34	3.11	6.04*	37.4
รายได้ต่ำ	162	15.65***	9.53**	19.70***	<1	<1	<1	<1	31.4
อยู่กับบิดา-									
มารดา	172	14.99***	11.47***	26.81***	2.13	1.45	<1	<1	33.7
อยู่กับญาติ	68	4.30*	10.47**	9.13**	<1	<1	<1	3.82	30.2

***P< .001 **P< .01 *P< .05

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยพบว่า (ดูตาราง 4.3) 1) คะแนนพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน แปรปรวนไปตามตัวแปรการสนับสนุนจากทางบ้านเกือบทุกกลุ่มย่อยที่เด่นชัดคือกลุ่มเพศหญิง กลุ่ม GPA ต่ำ กลุ่มรายได้ต่ำ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่าในกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านดีมากมีพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านน้อย (ดูค่าเฉลี่ยตารางที่ 4.3) 2) คะแนนพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน แปรปรวนไปตามตัวแปรแบบอย่างจากเพื่อนทุกกลุ่มย่อย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมากมีพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนน้อย 3) คะแนนพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนแปรปรวนไปตามตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียนทุกกลุ่มย่อย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า ถ้านักเรียนอยู่ในบรรยากาศชั้นเรียนดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนดีกว่านักเรียนที่อยู่ในบรรยากาศใน ชั้นเรียนดีน้อย

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณาตาม การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน

กลุ่ม	ตัวแปร					
	บ้าน		เพื่อน		ชั้นเรียน	
	ดีมาก	ดีน้อย	ดีมาก	ดีน้อย	ดีมาก	ดีน้อย
รวม	93.66	84.64	94.14	83.93	94.86	83.41
เพศชาย	-	-	91.08	81.55	91.19	79.53
เพศหญิง	93.12	88.09	95.49	87.81	96.80	87.53
GPA สูง	-	-	97.19	83.52	91.79	81.92
GPA ต่ำ	96.43	85.09	94.93	84.62	99.49	85.16
รายได้สูง	-	-	93.81	82.41	94.86	84.21
รายได้ต่ำ	94.69	84.72	93.81	84.73	95.10	82.91
อยู่กับบิดา-มารดา	92.33	85.56	93.94	83.37	93.50	83.47
อยู่กับญาติ	94.12	84.33	93.28	84.27	95.60	83.33

การวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางของตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลดังกล่าวพบว่า ในกลุ่มครอบครัวรายได้สูง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการของเซฟเฟ เป็นดังตารางที่ 4.4 ซึ่งได้พบผลที่เป็นสาระสำคัญ คือ นักเรียนที่มีสถานการณ์ทางสังคมที่ดีมากกว่ามี พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ทางสังคมที่ดีน้อยกว่า และนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากที่บ้านน้อย มีแบบอย่างจากเพื่อนดีน้อย แต่มีบรรยากาศใน ชั้นเรียนดีมาก จะมีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่มีสถานการณ์ทางสังคม ต่ำทั้ง 3 ประการ

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณาตามการสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน บรรยากาศในชั้นเรียน ในกลุ่มนักเรียนครอบครัวรายได้สูง จำนวน 78 คน

ตัวแปร			จำนวน (คน)	รหัส	ค่าเฉลี่ย	211	212	121	122	221	112	222
บ้าน	เพื่อน	โรงเรียน										
						83.00	87.00	90.00	96.63	93.17	97.00	101.62
ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	13	111	73.31	9.69	14.49	16.69	18.32	19.86*	23.69*	28.31*
สูง	ต่ำ	ต่ำ	10	211	83.00	-	4.80	7.00	8.63	10.17	14.00	18.62*
สูง	ต่ำ	สูง	10	212	87.00		-	2.20	3.83	5.37	9.20	13.82
ต่ำ	สูง	ต่ำ	8	121	90.00			-	1.63	3.17	7.00	11.62
ต่ำ	สูง	สูง	8	122	91.93				-	1.54	5.37	9.99
สูง	สูง	ต่ำ	12	221	93.17					-	3.17	8.45
ต่ำ	ต่ำ	สูง	4	112	97.00						-	4.62
สูง	สูง	สูง	13	222	101.62							-

*P< .05

สรุปผลการวิเคราะห์ ในส่วนของตัวแปรลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การควบคุมตนด้านการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูง คือ 1) นักเรียนที่มีการสนับสนุนจากที่บ้านดีมากโดยทั่วไป และที่เด่นชัด คือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่ม GPA ต่ำ กลุ่มรายได้ต่ำ 2) นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมาก โดยทั่วไป 3) นักเรียนที่อยู่ในบรรยากาศ ในชั้นเรียนดีมากทั่วไป

การวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางของตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลดังกล่าวพบว่า ในกลุ่มครอบครัวรายได้สูง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการของเซฟเฟ เป็นดังตารางที่ 4.4 ซึ่งได้พบผลที่เป็นสาระสำคัญ คือ นักเรียนที่มีสถานการณ์ทางสังคมที่ดีมากกว่ามี พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ทางสังคมที่ด้อยกว่า และนักเรียนที่ดีการสนับสนุนจากที่บ้านน้อย มีแบบอย่างจากเพื่อนด้อย แต่มีบรรยากาศใน ชั้นเรียนดีมาก จะมีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่มีสถานการณ์ทางสังคม ต่ำทั้ง 3 ประการ

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนที่มีจิตลักษณะต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนในรูปแบบที่สอง คือ การพิจารณาความแปรปรวนของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนตามตัวแปรอิสระที่เป็นจิตลักษณะ ซึ่งได้แก่สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สุขภาพจิต หมายถึง ระดับความวิตกกังวลอันประกอบด้วยความกลัวในเรื่องต่าง ๆ โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ความกลัวใจ ความโกรธง่าย ความตื่นตื้นง่าย ขาดความกล้า และกลัวความผิด นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงปัญหาทางกายด้วย เช่น ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย เบื่ออาหาร ตัวแปรนี้วัดโดย แบบวัดสุขภาพจิตมีมาตรฐานประเมินค่า 6 หน่วย จำนวน 10 ข้อคะแนนที่วัดได้จริงอยู่ระหว่าง 14 ถึง 58 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.41 ค่ามัธยฐานเท่ากับ 34 คะแนน แบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า 34 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 34 คะแนนลงมา แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย

การเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความเชื่อว่า ผลดีผลเสียที่เกิดในงานหรือการที่นักเรียนจะเป็นคนดี คนเก่ง และมีสุขในโรงเรียนเกิดจากการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ มากกว่าที่จะเกิดจากโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากคนอื่น ตัวแปรนี้วัดโดยแบบวัดการเชื่ออำนาจในตน มีมาตรวัดประเมินค่า 6 หน่วย จำนวน 9 ข้อ คะแนนที่วัดได้จริงอยู่ระหว่าง 19 ถึง 49 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.30 ค่ามัธยฐานเท่ากับ 33 คะแนน แบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า 33 แสดงว่าเป็นผู้มีการเชื่ออำนาจในตนสูง นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 33 ลงมา แสดงว่าเป็นผู้มีการเชื่ออำนาจในตนต่ำ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความเพียรพยายามของนักเรียนในการพัฒนาตนเองในด้านการเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความล้มเหลว รู้จักกำหนดเป้าหมายด้านการเรียนตามความสามารถของตนเอง อดทนต่อการเรียนได้เป็นเวลานาน และมุ่งแสวงหาความรู้สิ่งใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาคำถามการเรียนอยู่เสมอ ตัวแปรนี้วัดโดยแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีมาตรวัดประเมินค่า 6 หน่วย 12 ข้อ คะแนนที่วัดได้จริง อยู่ระหว่าง 27 ถึง 72 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.99 ค่ามัธยฐานเท่ากับ 55 คะแนน แบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า 55 แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า 55 ลงมา แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

กลุ่มที่จะทำการวิเคราะห์นี้ จะทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งตามตัวแปรอิสระ ชั้นรองหรือชีวสังคม มี 4 ตัวแปร คือ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้ของครอบครัว สถานภาพ

การอยู่อาศัย รวมเป็น 8 กลุ่ม ตามรายละเอียดที่ได้รายงานไว้ข้างต้นแล้ว การรายงานผลในกลุ่มย่อย จะรายงานเฉพาะเมื่อ กลุ่มย่อยแบ่งตามตัวแปรเดียวกันมีผลแตกต่างกันเท่านั้น ถ้ากลุ่มย่อยที่นำมา เปรียบเทียบกันมีผลที่มีนัยสำคัญในทำนองเดียวกันหมดจะไม่รายงาน เพราะผลเช่นนี้จะปรากฏอยู่ใน กลุ่มรวมแล้ว สำหรับตัวแปรตามซึ่งเป็นพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนมีเพียง 1 ตัวแปร ผลจากการวิเคราะห์ ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณา ตามสุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ดังแสดงใน ตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนพิจารณาตาม จิตลักษณะ 3 ประการ วิเคราะห์กลุ่มรวม และกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน	ค่าเอฟ (F)							เปอร์เซ็นต์ ทำนาย
		สุขภาพ จิต	ความเชื่อ อำนาจ	แรงจูงใจ (C)					
		(A)	(B)	(A)x(B)	(A)x(C)	(B)x(C)	(A)x(B)x(C)		
รวม	240	<1	7.24**	72.41***	<1	1.8	1.56	<1	33.7
ชาย	117	<1	6.48**	22.39***	1.15	1.90	<1	<1	27.8
หญิง	123	4.20*	3.85	38.32***	1.53	<1	1.08	1.43	37.8
GPA สูง	137	2.62	2.80	52.93***	<1	<1	<1	<1	45.1
GPA ต่ำ	103	<1	4.02*	25.46***	<1	1.63	3.40	<1	24.3
รายได้สูง	78	<1	<1	21.77***	1.74	<1	<1	<1	26.4
รายได้ต่ำ	162	4.22**	6.76**	56.05***	<1	1.80	3.13	3.97*	41.3
อยู่กับบิดา-									
มารดา	172	2.68	2.25	57.41***	<1	1.12	1.37	<1	33.8
อยู่กับญาติ	68	<1	6.81*	14.42***	<1	1.23	<1	<1	32.5

***P<.001 **P<.01 * P<.05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม คะแนนพฤติกรรมกรรมการควบคุมตน แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัว คือ การเชื่ออำนาจในตนที่ระดับนัยสำคัญที่ .01 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ระดับนัยสำคัญที่ .001 แต่ไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรสุขภาพจิตแต่อย่างใด และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระครั้งละสองตัว และสามตัวแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ดูตารางที่ 4.6) พบว่า นักเรียนที่มีการเชื่ออำนาจในตนสูง มีพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ($\bar{x} = 93.46$) สูงกว่านักเรียนที่มีการเชื่ออำนาจในตนต่ำ ($\bar{x} = 85.17$) และนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ($\bar{x} = 95.98$) สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ($\bar{x} = 81.61$)

ผลการวิเคราะห์กลุ่มย่อย (ดูตาราง 4.6) พบว่า 1) คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนแปรปรวนไปตามตัวแปรสุขภาพจิตในกลุ่มเพศหญิง และกลุ่มรายได้ต่ำ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมากมีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 2) คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน แปรปรวนไปตามตัวแปรการเชื่ออำนาจในตนในกลุ่มเพศชาย กลุ่ม GPA ต่ำ กลุ่มรายได้ต่ำ และกลุ่มที่อยู่อาศัยกับบิดามารดา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า นักเรียนที่มีการเชื่ออำนาจในตนสูงมีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีการเชื่ออำนาจในตนต่ำ 3) คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนแปรปรวนตามตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทุกกลุ่มย่อย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน พิจารณาตามตัวแปรสุขภาพจิต ความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	ตัวแปร					
	สุขภาพจิต		การเชื่ออำนาจ		แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	
	ดีมาก	ดีน้อย	สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ
รวม	-	-	93.46	85.17	95.98	81.61
เพศชาย	-	-	89.66	80.81	93.07	79.33
เพศหญิง	96.07	89.74	-	-	97.59	84.55
GPA สูง	-	-	-	-	98.88	81.15
GPA ต่ำ	-	-	91.02	84.11	93.29	81.87
รายได้สูง	-	-	-	-	96.00	81.97
รายได้ต่ำ	92.49	86.64	94.05	84.94	96.07	81.51
อยู่กับบิดา-มารดา	-	-	95.64	83.88	96.40	81.61
อยู่กับญาติ	-	-	-	-	95.94	81.70

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย ยังได้พบว่า คะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสามตัว คือ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ $P < .05$ ในนักเรียน 1 กลุ่มคือ กลุ่มรายได้ต่ำ จากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนพิจารณาตามสุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในกลุ่มนักเรียนครอบครัวรายได้ต่ำ จำนวน 162 คน

ตัวแปร			จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	221	211	121	112	212	122	222
สุขภาพจิต	เชื่ออำนาจในตน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				81.44	84.58	84.78	89.63	93.18	94.83	102.81
ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	32	111	78.81	2.63	5.77	5.97	10.82*	14.37*	16.02*	23.99*
สูง	สูง	ต่ำ	16	221	81.44	-	3.14	3.34	8.19	11.74	13.39*	21.36*
สูง	ต่ำ	ต่ำ	19	211	84.58		-	0.20	5.05	8.60	10.25	18.22*
ต่ำ	สูง	ต่ำ	9	121	84.78			-	4.05	8.40	10.05	18.02*
ต่ำ	ต่ำ	สูง	24	112	89.63				-	3.55	5.20	13.17*
สูง	ต่ำ	สูง	11	212	93.18					-	1.65	9.62
ต่ำ	สูง	สูง	18	122	94.83						-	7.97
สูง	สูง	สูง	31	222	102.81							-

จากตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนพิจารณาตามสุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำ พบผลที่สำคัญ สองประการ คือ 1) นักเรียนที่มีจิตลักษณะสูงสามประการ มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีจิตลักษณะต่ำทั้งสามประการ 2) นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

สรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนของตัวแปรจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงคือ 1) นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการเชื่ออำนาจในตนสูงโดยทั่วไป 2) นักเรียนกลุ่มเพศหญิงที่มีสุขภาพจิตดีมาก นักเรียนกลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำที่มีสุขภาพจิตดีมาก 3) นักเรียนชายที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ครอบครัวมีรายได้ต่ำ อาศัยอยู่กับญาติ ที่มีการเชื่ออำนาจในตนสูง 4) นักเรียนที่ครอบครัวรายได้ต่ำ มีจิตลักษณะสูงทั้งสามประการ มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีจิตลักษณะต่ำทั้งสามประการ

2.3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนที่มีสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมและความพร้อมทางจิตแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนั้นเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนในรูปแบบที่สาม คือ พิจารณาความแปรปรวนของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนตามตัวแปรความพร้อมตามสถานการณ์ ตัวแปรความพร้อมทางจิต และลักษณะทางชีวสังคมของนักเรียน

สถานการณ์ทางสังคมโดยรวม หมายถึง องค์กรประกอบของตัวแปรอิสระ 3 ตัว คือ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อนและบรรยากาศในชั้นเรียน ผู้ที่มีองค์กรประกอบทางสังคมสองในสามประการสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมดี ส่วนผู้ที่มีองค์กรประกอบทางสังคมสองในสามประการต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมไม่ดี

ความพร้อมทางจิต หมายถึง องค์กรประกอบของตัวแปรอิสระ 3 ตัว เป็นจิตลักษณะตามทฤษฎีตื่นไม่จริยธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543) คือ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้ที่มีองค์กรประกอบทางจิตลักษณะสองในสามประการสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางจิตสูง ส่วนผู้ที่มีองค์กรประกอบจิตลักษณะสองในสามประการต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางจิตต่ำ

ลักษณะทางชีวสังคม หมายถึง ตัวแปรที่เป็นข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมี 4 ตัวแปร คือ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้ของครอบครัว สภาพการอยู่อาศัย รวมเป็น 8 กลุ่ม

การวิเคราะห์ทำกับกลุ่มรวมเท่านั้น ไม่ทำกับกลุ่มย่อย เพราะนำเอาลักษณะทางชีวสังคมมาเป็นตัวแปรอิสระแล้ว ตัวแปรตามของการวิเคราะห์ คือ พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน พิจารณาตามความพร้อมทางจิตและสถานการณ์ทางสังคมโดยรวม ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน พิจารณา
 จำแนกตามความพร้อมทางจิต สถานการณ์ทางสังคม โดยรวมและลักษณะทาง
 ชีวสังคม (n=240)

กลุ่ม	ค่าเอฟ (F)							เปอร์เซ็นต์ ทำนาย
	พร้อมจิต	สถาน- การณ์รวม	ชีวสังคม					
	(A)	(B)	(C)	(A)x(B)	(A)x(C)	(B)x(C)	(A)x(B)x(C)	
รวม	57.22***	26.33***	3.81					33.30
เพศ	39.67***	32.40***	17.99***	5.44	<1	1.04	1.59	38.30
GPA	58.82***	22.91***	5.87*	1.76	3.52	<1	2.08	36.10
รายได้ของ ครอบครัว	49.61***	23.59***	<1	1.63	<1	<1	3.92	34.90
สภาพการ อยู่อาศัย	43.07***	27.88***	<1	4.03	<1	2.74	<1	34.30

***P<.001 **P<.01

*P<.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางสถานการณ์สูง ($\bar{x} = 95.64$) มีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ต่ำ ($\bar{x} = 82.66$) และนักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูง ($\bar{x} = 94.36$) มีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตต่ำ ($\bar{x} = 83.89$) แต่ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนแปรปรวนไปตามลักษณะทางชีวสังคมใดเลย และไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ทั้งสามตัวแต่อย่างใด ไม่ว่าจะเป็ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 2 หรือ 3 ตัวแปร

สรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนที่พิจารณาตัวแปรความพร้อมทางสถานการณ์ ความพร้อมทางจิตโดยรวม และลักษณะทางชีวสังคม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน คือ 1) นักเรียนที่มีความพร้อมทางสถานการณ์สูงโดยทั่วไป และ 2) นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงโดยทั่วไป

2.4 ผลการเปรียบเทียบการทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการเปรียบเทียบการทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน เป็นการเปรียบเทียบการทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน

โดยกลุ่มตัวแปรทำนายกลุ่มต่าง ๆ ในการวิเคราะห์สมการในการทำนาย 6 ตัวแปร แบ่งเป็น 3 ชุด ในชุดที่หนึ่งมี 3 ตัว ทำนาย คือการสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศ ในชั้นเรียน ชุดที่ สอง มี 3 ตัว ทำนาย คือ สุขภาพจิต การเชื่อในอำนาจในตน และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ชุดที่สาม มี 6 ตัวทำนาย ซึ่งเป็นการ รวมชุดที่หนึ่งและชุดที่สองเข้าด้วยกัน ตัวแปร ทุกตัวมีค่าต่อเนื่อง จุดมุ่งหมายคือ เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายของชุดที่สามว่า จะทำนาย ได้มากกว่าชุดที่หนึ่งหรือชุดที่สองตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างเท่ากับ 5 เปอร์เซนต์

การเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ทั้งแบบรวม (Total) และแบบก้าวหน้า (Forward) ของตัวทำนายครั้งละชุด ต่อตัวถูกทำนาย คือ (พฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน) โดยจะกระทำในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 8 กลุ่ม ซึ่งกำหนดตามประเภทหรือตัวแปรอิสระชั้นรอง 4 ตัว คือ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้ของครอบครัว และสภาพการอยู่อาศัย ดังแสดงตารางที่ 4.9

ผลการทำนายพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ดังกล่าว แสดงใน ตารางที่ 4.9 พบว่า

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน โดยมีตัวทำนาย 3 ชุด 6 ตัวแปร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	ตัวทำนายชุดที่ 1			ตัวทำนายชุดที่ 2			ตัวทำนายชุดที่ 3		
	ตัวทำนาย สำคัญ	ค่าเบต้า	เปอร์เซ็นต์ ทำนายรวม	ตัวทำนาย สำคัญ	ค่าเบต้า	เปอร์เซ็นต์ ทำนายรวม	ตัวทำนาย สำคัญ	ค่าเบต้า	เปอร์เซ็นต์ ทำนายรวม
รวม	3,2,1	.42 .32 .14	45.7	6,5	.66 .14	51.1	3,2,1	.47 .26 .18	57.7
เพศชาย	3,2	.49 .28	41.9	6,5	.59 .21	47.2	6,3,2	.43 .31 .16	54.1
เพศหญิง	3,2,1	.41 .31 .20	42.0	6,4	.67 .16	52.2	6,3,1,2	.49 .21 .14 .14	57.6
GPA สูง	3,2	.43 .32	35.8	6,5	.59 .16	42.1	6,3,2	.43 .25 .18	47.8
GPA ต่ำ	3,2,1	.44 .28 .25	58.7	6,4,5	.73 .10 .06	61.5	6,3,2,1	.46 .26 .15 .14	69.9
รายได้สูง	3,2	.46 .38	47.9	6	.70	51.1	6,3,2	.45 .28 .24	61.0
รายได้ต่ำ	3,2,1	.43 .28 .14	44.9	6,4	.67 .16	53.3	6,3,4,2	.47 .22 .15 .14	57.4
อยู่กับบิดา-มารดา	3,2,1	.42 .24 .15	41.8	6,5	.62 .15	49.1	6,2,3	.48 .33 .21	55.3
อยู่กับญาติ	3,2	.51 .45	58.1	6	.75	59.0	6,3,4	.51 .29 .11	68.40

ตัวแปรทำนายชุดที่ 1 1. การสนับสนุนจากที่บ้าน 2. แบบอย่างจากเพื่อน 3. บรรยากาศในชั้นเรียน
 ตัวแปรทำนายชุดที่ 2 4. สุขภาพจิต 5. การเชื่ออำนาจในตน 6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 ตัวแปรทำนายชุดที่ 3 ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 รวมกัน

จากตารางที่ 4.9 ตัวทำนายชุดที่ 1 คือสถานการณ์ทางสังคม รวม 3 ตัวแปร ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ในกลุ่มรวมได้ 45.7% โดยตัวทำนายที่สำคัญ 3 ตัวคือ บรรยากาศในชั้นเรียน ($\beta = .42$) แบบอย่างจากเพื่อน ($\beta = .32$) และการสนับสนุนจากที่บ้าน ($\beta = .14$) ทำนายได้สูงสุด 58.7% ในกลุ่มนักเรียนที่มี GPA ต่ำ โดยตัวทำนายที่สำคัญ 3 ตัว ปรากฏเช่นเดียวกับกลุ่มรวม และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียน GPA สูง คือ 35.8% ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบซึ่งแบ่งตามตัวแปรอิสระชั้นรองที่ทำนายต่างกันเกิน 5% มี 2 คู่คือกลุ่มนักเรียน GPA ต่ำ เฮอร์เซ็นต์ทำนายสูงกว่ากลุ่มนักเรียน GPA สูง กลุ่มที่อาศัยอยู่กับญาติเฮอร์เซ็นต์ทำนายสูงกว่ากลุ่มที่มีอยู่อาศัยกับบิดา มารดา

ตัวทำนายที่สอง คือ จิตลักษณะ รวม 3 ตัว ร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนในกลุ่มรวมได้ 51.1% โดยตัวทำนายสำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\beta = .66$) การเชื่ออำนาจในตน ($\beta = .14$) โดยทำนายได้สูงสุด ในกลุ่ม GPA ต่ำ คือทำนายได้ 61.5% ตัวทำนายสำคัญหรือกลุ่มที่ทำนายได้ต่ำสุดคือ กลุ่ม GPA สูง ทำนายได้ 42.1% ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งแบ่งตามตัวแปรอิสระชั้นรองที่มีเฮอร์เซ็นต์ทำนายแตกต่างกันเกิน 5% มี 3 คู่ คือ กลุ่มเพศหญิง เฮอร์เซ็นต์ทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศชาย กลุ่ม GPA ต่ำ เฮอร์เซ็นต์ทำนายสูงกว่ากลุ่ม GPA สูง และกลุ่มที่อาศัยอยู่กับญาติ เฮอร์เซ็นต์ทำนายสูงกว่ากลุ่มที่อยู่กับบิดา มารดา

ตัวทำนายชุดที่สาม มี 6 ตัวแปร โดยรวมชุดที่หนึ่งและชุดที่สองเข้าด้วยกันสามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนในกลุ่มรวมได้ 57.5% โดยตัวทำนายที่สำคัญ 3 ตัวคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\beta = .47$) บรรยากาศในชั้นเรียน ($\beta = .26$) และแบบอย่างจากเพื่อน ($\beta = .18$) ทำนายได้สูงสุด คือ 69.9% ในกลุ่มนักเรียนที่มี GPA ต่ำ ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียน GPA สูง 47.8% ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบซึ่งแบ่งตามตัวแปรอิสระชั้นรองที่มีเฮอร์เซ็นต์ทำนายแตกต่างกันเกิน 5% มี 2 คู่ คือ กลุ่ม GPA ต่ำ มีเฮอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่า กลุ่ม GPA สูง กลุ่มอาศัยอยู่กับญาติ มีเฮอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอาศัยอยู่กับบิดา มารดา

จากการพิจารณาเปรียบเทียบเฮอร์เซ็นต์ทำนายรวมเมื่อใช้ตัวแปรทำนาย 2 ชุดรวมกัน (6 ตัวแปร) กับเมื่อใช้ตัวทำนายชุดใดชุดหนึ่งโดยลำพัง ผลแสดงในตารางที่ 4.9 พบว่า ตัวทำนายชุดที่สามทำนายได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่หนึ่งและชุดที่สองถึง 5% ในกลุ่มรวมและเกือบทุกกลุ่มย่อย แต่ไม่พบความแตกต่างของการทำนายในกลุ่มย่อยเพียงกลุ่มเดียว คือ กลุ่มรายได้ต่ำ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสัมพัทธ์เปรียบเทียบ มุ่งศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในอำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี ในบทนี้เป็นการสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ข้อ ต่อจากนั้นได้สรุปและอภิปรายผลในประเด็นอื่น ๆ ซึ่งน่าสนใจด้าน วิชาการ และนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยจะเน้นตัวแปรที่น่าสนใจและเป็นตัวแปรที่ให้ผลสำคัญในการวิจัยนี้ และท้ายสุดคือข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยและการนำไปใช้ต่อไป

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ต่างกัน

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนที่มีจิตลักษณะต่างกัน

1.1.3 เพื่อศึกษาความสามารถในการทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนด้วยกลุ่มตัวแปรสถานการณ์และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ

1.2 สมมติฐานของการวิจัย

1.2.1 นักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ดีมากกว่ามีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ด้อยกว่า

1.2.2 นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงกว่ามีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตต่ำกว่า

1.2.3 กลุ่มตัวแปรสถานการณ์กับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ได้ดีกว่ากลุ่มตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง โดยตั้งเกณฑ์ความต่างไว้ที่ 5%

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 607 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 240 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจาก 4 โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ซึ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 117 คน และเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 123 คน

1.3.3 ตัวแปรที่ศึกษาในค้างนี้

ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวแปรลักษณะทางสถานการณ์ ได้แก่ การสนับสนุนจากทางบ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ได้แก่ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรแบ่งกลุ่ม เป็นตัวแปรลักษณะทางชีวสังคัมหรือภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้ของครอบครัว และสภาพการอยู่อาศัย

1.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยค้างนี้มีเครื่องมือวัดตัวแปรเป็นแบบสอบถามและแบบวัดประกอบด้วย

- 1) แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคัมของนักเรียน
- 2) แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน
- 3) แบบวัดการสนับสนุนจากทางบ้าน
- 4) แบบวัดแบบอย่างจากเพื่อน
- 5) แบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียน
- 6) แบบวัดสุขภาพจิต
- 7) แบบวัดการเชื่ออำนาจในตนเอง

8) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปกับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ได้แก่

1) สถิติบรรยาย สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่ามัธยฐาน (Median) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2) สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ

(1) ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางและสามทาง (Two - way and three-way analysis of variance) ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 และ 2

(2) ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ในการทดสอบสมมติฐานที่ 3 โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายที่ 5%

1.4 ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน พบผลของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในสถานการณต่างกัน โดยการใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง และ 3 ทาง (Two-way and three- way analysis of variance) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) ได้พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน คือ 1) นักเรียนที่อยู่ในสถานการณทางสังคมโดยรวมดีมาก ซึ่งพบใน นักเรียนทั่วไป 2) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านดีมาก ที่เด่นชัดคือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่ม GPA ต่ำ ครอบครัวยากจนได้ต่ำ 3) นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมาก มีบรรยากาศในชั้นเรียนโดยรวมดี มาก

ผลการวิจัยส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนที่มีจิตลักษณะต่างกัน โดยการใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง และ 3 ทาง (Two-way and three- way analysis of variance) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน คือ 1) นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงโดยทั่วไป ที่เด่นชัด คือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มที่ครอบครัวยากจนได้ต่ำที่มีสุขภาพจิตดี 2) นักเรียนกลุ่มเพศชาย ที่มี GPA ต่ำ ครอบครัวยากจนได้ต่ำ อาศัยอยู่กับ

ญาติ ที่มีการเชื่ออำนาจในตนสูง 3) นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ที่มีจิตลักษณะสูงทั้งสามประการ มี พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีจิตลักษณะต่ำทั้งสามประการ

ผลการวิจัยส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน ด้วยกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ โดยใช้สถิติวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Mutiple regression analysis) พบว่า 1) กลุ่มตัวแปรสถานการณ์ทางสังคม กับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะร่วมกันทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนได้ดีกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง (เกิน 5%) ในกลุ่มย่อย 7 กลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายได้ต่ำ 2) ตัวแปรสถานการณ์ร่วมกับตัวแปรจิตลักษณะรวม 6 ตัว ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนได้ 57.70% ในกลุ่มรวม ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่ GPA ต่ำ 69.90% ตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในชั้นเรียน แบบอย่างจากเพื่อน และการสนับสนุนจากที่บ้าน

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 อภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 มีเนื้อความว่า “นักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ดีมากกว่ามีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่ด้อยกว่า” จากผลการวิจัยในส่วนที่ 1 ได้พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน คือ 1) นักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์โดยรวมดีมากโดยทั่วไป 2) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากที่บ้านดีมาก ที่เด่นชัดคือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่ม GPA ต่ำ ครอบครัวมีรายได้ต่ำ 3) นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมาก มีบรรยากาศในชั้นเรียน โดยรวมดีมาก ผลที่พบเหล่านี้อภิปรายเป็นประเด็นได้ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ผลที่ได้พบว่านักเรียนที่มีอยู่ในสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมดีมาก มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมดีน้อย ผลดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นบทบาทเด่นชัดของสถานการณ์ทางสังคม ที่มีต่อพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน ผลเช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิดของดวงเดือน พันธุนาวิน (2543) ที่ว่า บุคคลจะกระทำความดี หรือละเว้นการกระทำที่ไม่น่าปรารถนามากน้อยเพียงใดนั้น สาเหตุสำคัญคือคนรอบข้าง กฎระเบียบ สังคม วัฒนธรรม และสถานการณ์ในขณะที่บุคคลประสบอยู่ สภาพแวดล้อมการทำงาน การมีหรือการขาดแคลนสิ่งเอื้ออำนวยในการทำงาน ตลอดจนบรรยากาศทางสังคมในที่ทำงาน กลุ่มเพื่อน และวัฒนธรรม

ประเด็นที่ 2 ผลที่ได้พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากทางบ้านดีมาก โดยพบในนักเรียนโดยทั่วไป กลุ่มที่เด่นชัด คือกลุ่มเพศหญิง แสดงให้เห็นว่าการสนับสนุนจากทางบ้านที่ดีทำให้เด็กมีพัฒนาการและบุคลิกภาพที่ดี มีการปรับตัวดี สุขภาพจิตดี รวมไปถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลในครอบครัวและรวมไปถึงบุคคลอื่นด้วยซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลวรรณ วิทยาวงศกรกิจ (2526) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมพันธภาพในครอบครัว และการปรับตัวของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษา พบว่า เด็กที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวดี จะมีการปรับตัวดี แต่ถ้าเด็กมีสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดี ก็จะปรับตัวไม่ดีด้วย ในต่างประเทศ มุสเสส และ คองเกอร์ (Muses and Conger, 1956) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพัฒนาการของเด็ก พบว่าพื้นฐานพฤติกรรมของเด็ก ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เกิดขึ้นเนื่องมาจากเด็กมีการสนับสนุนจากทางบ้านดี กรีนเบอร์ก และไลท์ (Greenberg and Lieth, 1983 อ้างถึงใน ละอองทิพย์ พลาอนุภาพ 2532) ศึกษาผลของกลุ่มเพื่อนกับบิดามารดาที่มีต่อสุขภาพจิตของวัยรุ่นในด้านอารมณ์มองเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า วัยรุ่นที่ใกล้ชิดกับบิดามารดา มีสัมพันธภาพกับมองเห็นคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในชีวิต

ประเด็นที่ 3 ผลที่ได้พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนสูง พบในนักเรียนโดยทั่วไป แสดงให้เห็นว่าการมีแบบอย่างจากเพื่อนดี – ไม่ดี เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนด้านการเรียนด้วย ดังที่ เดอคอสเตอร์ (Dercoster, 1981) พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากนี้กรอนลันด์ (Gronlund, 1959 อ้างถึงใน สุรัชย์ โกศิกกุล 2526) ยังเคยได้พบอิทธิพลของความสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีต่อจิตใจ และผลการเรียน โดยพบว่าวัยรุ่นที่มีปัญหาเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิผล เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่เป็นสุข

ประเด็นที่ 4 ผลที่ได้พบ นักเรียนที่มีพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่อยู่ในบรรยากาศในชั้นเรียนดีมาก โดยพบในนักเรียนโดยทั่วไป แสดงให้เห็นว่าบรรยากาศในชั้นเรียนนั้นมีอิทธิพลต่อการทำงานร่วมกันกับกลุ่มของนักเรียน ผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดี ทำให้นักเรียนมีจิตใจสบาย มีความเป็นมิตร สามัคคี ร่วมกันทำงานต่าง ๆ ของกลุ่มได้ดี ดังผลการวิจัยของผกาทิพย์ เกษรากุล (2524) พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และทำให้นักเรียนมีพัฒนาการดีด้านอารมณ์ สังคม

และสติปัญญา เลวิน และคนอื่น ๆ (Lewin and others, 1939) พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนแบบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน ทำให้การเรียนราบรื่น บุช (Bush, 1942) พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ส่งเสริมการเรียนตามความต้องการของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดี และมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนและการปรับตัวสูง โอเบอร์ทัฟเฟอร์ (Oberteuffer, 1945) พบว่า อิทธิพลของชั้นเรียน เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนดี จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนเรียนดี ขยันเรียน และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

2.2 อภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 มีเนื้อความว่า “นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงกว่า มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตต่ำกว่า” จากผลการวิจัยส่วนที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน คือ 1) นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูง โดยทั่วไป ที่เด่นชัดคือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำ ที่มีสุขภาพจิตดี 2) นักเรียนกลุ่มเพศชาย ที่มี GPA ต่ำ ครอบครัวมีรายได้ต่ำ อาศัยอยู่กับญาติ ที่มีการใช้อำนาจในตนสูง 3) นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ที่มีจิตลักษณะสูงทั้งสามประการ มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีจิตลักษณะต่ำทั้งสามประการ ผลที่พบดังกล่าวอภิปรายได้เป็นประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลที่ได้ พบว่า นักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตสูงโดยทั่วไป มีพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตต่ำ ผลดังกล่าว เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นบทบาทเด่นชัดของจิตลักษณะที่มีต่อพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน ผลเช่นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเกษม จันทร (2541) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับการต้านทานการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตที่ดี และมีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนสูง จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมต้านทานการเสพยาบ้ามาก ลินดา สุวรรณดี (2543) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าโครงการรุ่งอรุณ พบว่า นักเรียนที่มีจิตลักษณะดีมาก มีพฤติกรรมการลดขยะทั้งในด้านพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ สูงกว่านักเรียนที่มีจิตลักษณะดีน้อย บังอร โสพล (2545) ศึกษาการข้ามวัฒนธรรมของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำของผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ไทย และอเมริกา พบว่าผู้บริหารที่มีความพร้อมทางจิตมาก (องค์ประกอบทางจิต 5 ประการ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เหตุผลเชิงจริยธรรม เจตคติต่อการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และการใช้อำนาจในตน)

มีประสิทธิภาพผลสูงกว่าผู้บริหารที่มีความพร้อมทางจิตน้อย โกลด์ มีคูน และ ณรงค์ เทียมเมฆ (2545) ศึกษาเกี่ยวกับผลของการฝึกใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครู พบว่า ครูที่มีความพร้อมทางจิตมาก (องค์ประกอบลักษณะทางจิต 5 ประการ คือ การมุ่งอนาคตและควบคุมตน การเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต และเจตคติต่อการทำงานในอาชีพครู) มีเจตคติต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกว่าครูที่มีความพร้อมทางจิตน้อยอย่างชัดเจน

ประเด็นที่ 2 ผลที่ได้ พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน เป็น นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยพบในนักเรียนโดยทั่วไป งานวิจัยที่พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง – ต่ำ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียน ดังที่ ชวัชญ์ คำรงค์ไทย (2538) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกคิดทางวิทยาศาสตร์กับสอนตามคู่มือครู พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนโดยคู่มือไม่ต่างกัน รุ่งโสภส สิทธิเวทย์ (2534) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ไม่แตกต่างกัน

ประเด็นที่ 3 การวิจัยได้พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนกับจิตลักษณะครั้งละ 3 ตัวร่วมกัน คือ 1) นักเรียนกลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำมีจิตลักษณะสูงทั้ง 3 ประการ จะมีพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนสูง ผลที่พบนี้สอดคล้องกับแนวคิด ของ ดวงเดือน พันธมนาวิน (2543) ที่ว่า ผู้บริหารที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง เชื่อว่าทำดีได้ดี พยายามมากได้มาก ตลอดจนมี สุขภาพจิตที่ดี จะเป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพสูง เห็นความสำคัญของการทำงานเพื่องานมากกว่าลาภยศสรรเสริญ เห็นแก่ประเทศชาติ และมนุษยชาติ มากกว่าเห็นแก่ตัวและพวกพ้อง (Landis Bristin and Hulgus (1985 อ้างถึงใน นวลละออ สุภาพผล 2534) พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ได้รับการฝึกทักษะในการรับวัฒนธรรมเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดี และสติปัญญาที่ดี มีผลการปฏิบัติงาน และความสามารถในการปรับตัวสูงกว่าผู้ที่ได้รับการฝึกเช่นเดียวกัน แต่มีสุขภาพจิตและปัญญาด้อย

2.3 อภิปรายสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 มีเนื้อความว่า “กลุ่มตัวแปรสถานการณ์กับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนได้ดีกว่ากลุ่มตัว

แปร กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง โดยตั้งเกณฑ์ความต่างไว้ที่ 5%” เมื่อศึกษาความสามารถที่ร่วมกัน ทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนด้วยกลุ่มตัวแปรสถานการณ์และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ พบว่า การทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนเมื่อใช้ตัวทำนาย 6 ตัว มีผลที่เด่นชัดสองประเด็น ดังนี้ คือ

ประเด็นที่ 1 ตัวแปรจิตลักษณะ 3 ประการร่วมกับตัวแปรสถานการณ์ 3 ประการร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน ได้ 57.70% ในกลุ่มรวม ทำนายได้ สูงสุด 69.90 % ในกลุ่ม GPA ต่ำ โดยตัวทำนายที่สำคัญได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ประเด็นที่ 2 การทำนายที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างเกิน 5% พบทั้งกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทั้ง 7 กลุ่ม ยกเว้น กลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำ

จากการวิจัยประเด็นที่ 1 พบว่า ตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียน การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายที่สำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานนี้ ตัวแปรทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน ได้มากที่สุด 3 ตัวแรก คือ สถานการณ์ทางสังคม ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสถานการณ์ทางสังคมที่มีต่อนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524) พบว่า บรรยากาศทางการเรียนการสอนเกิดจากตัวผู้เรียน วิธีสอน ผู้เรียน การซักถาม การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักเรียนได้ กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (2526) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของสัมพันธ์ภาพในครอบครัว และการปรับตัวของวัยรุ่นของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียน สหศึกษา พบว่าเด็กที่มีสัมพันธ์ภาพในครอบครัวดี จะมีการปรับตัวดี และ พิพัฒน์ เป็นอาทิพย์ (2545) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุและสามเณร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่เป็นพระภิกษุ สามเณร กับเพื่อน ส่งผลต่อการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

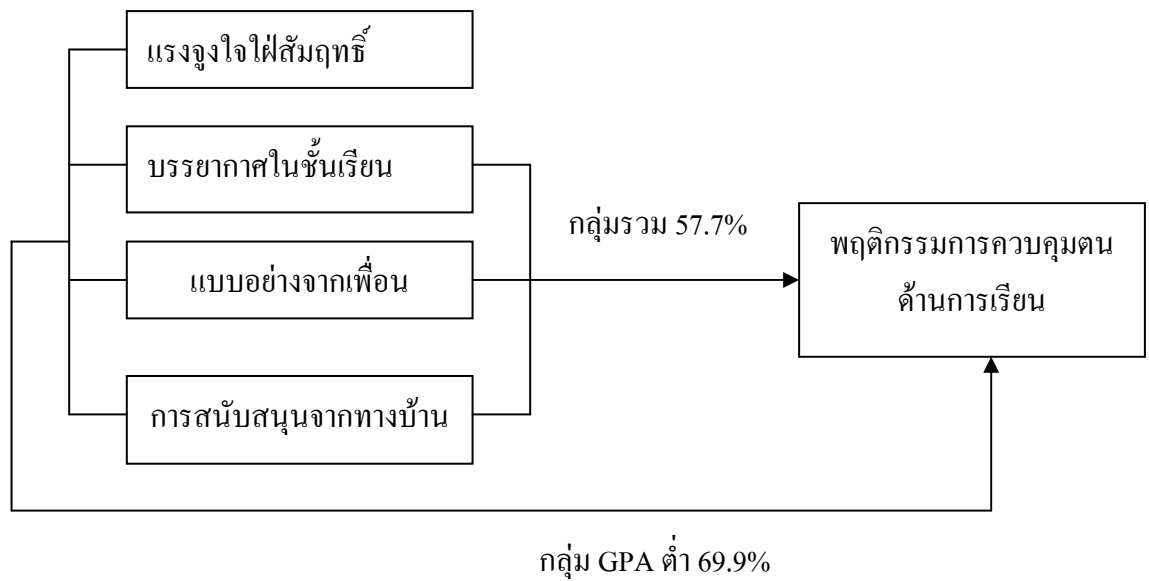
การวิจัยนี้พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรสำคัญที่ร่วมทำนายพฤติกรรมกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบกับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่ใกล้เคียงกับงานวิจัยนี้

จากประเด็นที่ 2 ผลที่ได้พบว่าตัวทำนายสองชุดร่วมกันสามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายชุดใดชุดหนึ่งโดยลำพังนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของ โกศล มีคุณ และณรงค์ เทียมเมฆ (2545) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลของการฝึกใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีต่อจิตลักษณะ และพฤติกรรม เจริญ

จริยธรรมของครู พบว่าตัวทำนากับจิตลักษณะเดิม 7 ประการ (มุ่งอนาคต และความคุ้มครองตน การเชื่ออำนาจในตนในด้านสุขภาพจิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ค่านิยมในอาชีพ ความใกล้ชิดศาสนา และเจตคติต่ออาชีพครู) และจิตลักษณะใหม่ 2 ประการ (เหตุผลเชิงจริยธรรมหลังฝึก และเจตคติต่อพฤติกรรมจริยธรรมหลังฝึก) รวมกัน 9 ประการ สามารถทำนายพฤติกรรม จริยธรรมทั่วไป และพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของครูอาจารย์ได้มากกว่าจิตลักษณะชุดใดชุดหนึ่งตามลำพัง เช่นเดียวกับ ทิพย์สุดา จันทรแจ่มหล้า (2544) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตสังคมของผู้ดูแลที่ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมให้การสนับสนุนทางสังคมแก่ผู้ติดเชื้อเอดส์ พบว่า ตัวทำนายสิบตัวร่วมกัน ทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมให้การสนับสนุนทางสังคมแก่ผู้ติดเชื้อเอดส์ในภาวะวิกฤติ ใน 4 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ของ เงิน แรงงาน ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านข้อมูลข่าวสาร ได้มากกว่าตัวแปรชุด 3 ตัว ตัวแปรชุด 2 ตัว รวมจำนวน 4 ชุด หรือชุดใดชุดหนึ่งตามลำพัง ส่วนที่การวิจัยนี้พบความแตกต่างในการทำนายทั้งกลุ่มรวม กลุ่มย่อย ทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มครอบครัว รายได้ต่ำ แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มดังกล่าว สามารถรับอิทธิพลของตัวแปรเพิ่มมากขึ้นได้ โดยมีผลถึง พฤติกรรมของพวกเขาด้วย

สรุปการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ 3 ประการ พบว่า ได้รับการสนับสนุนมากที่สุด คือ สมมติฐานที่ 1, 2 และสมมติฐานที่ 3

สรุปปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน กลุ่มตัวแปร ลักษณะทางสถานการณ์ คือ การสนับสนุนจากที่บ้าน แบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน กลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะ คือ สุขภาพจิต การเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีความเกี่ยวข้องกันในระหว่างกลุ่มตัวแปรที่ศึกษาเหล่านี้ กับ พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย โดย 1) กลุ่มรวม เปอร์เซ็นต์ทำนาย 57.7 โดยมีตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียน แบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากที่บ้าน เป็นตัวทำนายที่สำคัญ 2) กลุ่มที่ทำนายได้สูงสุด คือ กลุ่ม GPA ต่ำ เปอร์เซ็นต์ทำนายรวม 69.9 โดยมีตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในชั้นเรียน แบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากที่บ้าน เป็นตัวทำนายที่สำคัญ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน ดังภาพที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 แสดงปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนกลุ่มรวมและกลุ่มที่ทำนายได้สูงสุด

3. ข้อดีและข้อจำกัดของงานวิจัย

จากการพิจารณาผลของการวิจัยนี้และผลของการวิจัยอื่นเปรียบเทียบกัน ทำให้เห็นว่าการวิจัยนี้มีข้อดีและข้อจำกัดที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อดีของงานวิจัย

ประการที่ 1 การวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างได้สัดส่วนกับประชากร ทำให้มั่นใจได้ว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามน่าจะเป็นตัวแทนที่เหมาะสมของประชากร

ประการที่ 2 ใช้ทฤษฎีเป็นกรอบในการกำหนดความสัมพันธ์ในการเลือกตัวแปร การวิจัยนี้ได้ใช้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม และทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะเป็นพื้นฐาน ทำให้ตัวแปรที่เลือกศึกษา และความสัมพันธ์ที่คาดว่าจะพบ มีความสมเหตุสมผล เป็นไปได้สูง

ประการที่ 3 ผลวิจัยอธิบายความสัมพันธ์ได้ชัดเจน และมีผลใช้พัฒนาต่อไปได้ สถานศึกษา หรือองค์กร ที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ได้ทราบถึงแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสม สำหรับการทำงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ประการที่ 4 ผลของการวิจัยนี้สามารถบอกถึงสาเหตุของพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียนทั้งสภาพทางจิตลักษณะ และสถานการณ์ทางสังคม พร้อมกับชี้แนวทางในการพัฒนานักเรียนในการทำงานกลุ่มได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

3.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย

-

4. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ประการแรก ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนสูงคือนักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมดีมาก นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านดีมาก นักเรียนที่มีแบบอย่างจากเพื่อนดีมาก และอยู่ในบรรยากาศในชั้นเรียนดีมาก ที่เด่นชัดคือนักเรียนกลุ่มเพศหญิง กลุ่มผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่ำ คือนักเรียนที่มีจิตลักษณะสูงสามประการ ที่เด่นชัดคือนักเรียนเพศหญิง กลุ่มนักเรียนครอบครัวรายได้ต่ำที่มีสุขภาพจิตดี นักเรียนกลุ่มเพศชาย ที่มี GPA ต่ำ ครอบครัวมีรายได้ต่ำ อาศัยอยู่กับญาติ และมีการเชื่ออำนาจในตนเองสูง นักเรียนที่ครอบครัวรายได้ต่ำมีจิตสูงสามประการ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะครู อาจารย์ สามารถจำแนกนักเรียนกลุ่ม เด่น หรือ ด้อย ในพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียน เพื่อช่วยเหลือพัฒนา หรือจัดกิจกรรมให้ได้อย่างเหมาะสม

ประการที่สอง จากผลการวิจัยที่ได้พบ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียน ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา รวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาปัจจัยดังกล่าว เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานที่พึงประสงค์ เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานในหลาย ๆ ด้านรวมถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

ประการที่สาม ผลที่ได้พบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของนักเรียน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการอธิบายหรือทำนายพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนได้

4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัยที่ควรกระทำต่อจากการวิจัยนี้ ที่สำคัญ 2 ประการ คือ

ประการแรก ตัวแปรทางสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะในทฤษฎีต้นไม้อัจริยธรรม สามารถทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียนได้โดยมีน้ำหนัก 57.70% นั้น ส่วนที่เหลืออาจขึ้นอยู่กับลักษณะอื่นของนักเรียน ดังนั้น จึงควรเพิ่มตัวแปรประเภทดังกล่าวในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่ออธิบายสาเหตุของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประการที่สอง จากผลที่ได้พบตัวแปรปัจจัยสำคัญของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของนักเรียน การวิจัยต่อไปอาจเป็นการวิจัยเชิงทดลองจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นสถานการณ์ทางสังคม หรือสร้างชุดกิจกรรมฝึก เพื่อพัฒนาจิตลักษณะที่เป็นปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2524) *สุขภาพจิตในโรงเรียน* กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลมหามงกุฎ
ราชวิทยาลัย
- กระทรวงศึกษาธิการ (2544) *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) *การวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย
ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. กระทรวงศึกษาธิการ (2539) *การทำงานเป็นทีม* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว
- _____. กระทรวงศึกษาธิการ (2525) *แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมการแพทย์ (2529) *สุขภาพจิต* กรุงเทพมหานคร กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์กระทรวง
สาธารณสุข
- กรมสุขภาพจิต (2532) *ความรู้เรื่องสุขภาพจิตเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต พิมพ์ครั้งที่ 3* โรงพิมพ์
การศาสนา
- กวรรณ กัญญาพงศ์ (2529) “ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการตอบทเรียนและการ
เสริมแรงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมกรร่วมมือในชั้นเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 “ วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กองการพยาบาล (2544) *การประกันคุณภาพการพยาบาลในโรงพยาบาล* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด
- กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2539) *คู่มือการจัดการบริการพยาบาลจาก
หลักสูตรการปฏิบัติ* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กัญญมน ทองทิวี (2540) “ทัศนคติในการทำงานเป็นทีมของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร” *จดหมายข่าวการวิจัย 5* (พฤษภาคม – สิงหาคม 2540) : 7
- กุลวรรณ วิทยาวงศ์จจิ (2526) “ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว”
ปริญญาานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เกษม จันทร (2541) “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการด้านทานการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โกวิท ประวาลพฤษย์ (2529) “คุณประโยชน์ของการศึกษาไทย วิจัยสนเทศ มัธยมศึกษาตอนต้น” ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม) สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์

โกศล มีคุณ และ ณรงค์ เทียมเมฆ (2545) “ผลของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีต่อจิตลักษณะ” กรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540) สำนักงาน “แผนการพัฒนาศึกษา ศาสนา และและพฤติกรรมจริยธรรมของครู” โครงการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทยวัฒนธรรมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

งามตา วนินทานนท์ (2535) *ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในจิตวิทยาสังคม* สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร หน้า 346-350

จิตตินันท์ เฉชะคุปต์ (2540) *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยาบริการ ในจิตวิทยาบริการ* นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

จินตนา บิลมาศ และคนอื่น (2539) *คุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน* รายงานการวิจัยสถาบันข้าราชการพลเรือน สำนักงาน กพ.

จินตนา ยูนิพันธุ์ (2529) *ทฤษฎีการพยาบาล* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย _____ (2536) *บทบาทของพยาบาลจิตเวช ทักษะการให้คำปรึกษาทางจิต* สมาคมพยาบาลจิตเวชแห่งประเทศไทย ป.ป.ป.

จิรวัดนา มั่นยืน (2536) “ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาและทางจิตของนิสิตในกรุงเทพมหานคร” ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จรัสกร ธีร์รังสี (2543) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพผลงานสุขภาพจิต โรงพยาบาลจิตเวชภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

จำนงค์ อิ่มสมบูรณ์ (2537) *การสุขศึกษาและพฤติกรรมสุขภาพ (เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการวางแผนงานสุขศึกษาและการวางแผนประเมินผลและเครื่องชี้วัด)* นครสวรรค์

เจริญ จันทร์จำนงค์ (2539) “พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารกับบรรยากาศองค์การ กรณีศึกษา : ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ” มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เจ็ดหล้า สุนทรวิภาต (2534) “คุณลักษณะของผู้นำและประสิทธิผลของภาคีของคณะศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยไทย” ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เจียมจิตต์ จุฑาบุตร (2539) “ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การ ความทนทาน แรงจูงใจกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลจิตเวช” วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉวีวรรณ วรรณประเสริฐ (2522) *สังคมไทย* กรุงเทพมหานคร แพรววิทยา

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541) “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกุนนตรีรุตคามวิทยา กรุงเทพมหานคร” ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2544) *ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมประหยัดทรัพยากรของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ* โครงการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย

ชวนชื่น สมประเสริฐ (2542) “รูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานของพยาบาล” ปรินญาณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ชาญชัย อาจินสมอาจารย์ (2531) “บรรยากาศและการแลกเปลี่ยนในองค์การ” *วารสารวิทยาการจัดการ* 7 (กรกฎาคม – ธันวาคม) : 17-58

ชาติชาย ม่วงปฐม (2539) “ผลของการเรียนแบบร่วมมือความสามารถด้านคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา” วิทยานิพนธ์ปรินญาณิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุติมา มาลัย (2538) “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นทีมของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” วิทยานิพนธ์ปรินญาณิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2539) “ปัจจัยทางจิตใจที่มีผลตรงต่อภาวะการเจ็บป่วยทางกาย” ใน
จิตเวชศาสตร์รามาชิปดี กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชวนพิมพ์
- ณัฐสุดา สัจฉินันท์กุล (2541) “ปัจจัยด้านครอบครัว การทำงาน และลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมทางการแพทย์ของพยาบาลวิชาชีพ” ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตวิชาเอก
การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528) “ปัจจัยทางจิตนิเวศที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของมารดาไทย”
รายงานวิจัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
- _____. (2538) *ตำราทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ : การวิจัยตำราชั้นสูงทางจิตวิทยาและพฤติกรรม*
โครงการส่งเสริมเอกสารทางวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- _____. (2539) *ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล พิมพ์ครั้งที่ 2*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. “จิตวิทยาสังคมกับการพัฒนา การบรรยายสำหรับนักศึกษา” วิทยานิพนธ์ปริญญา
พัฒนาศึกษา คณะพัฒนาสังคม สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์
- _____. (2541) “รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เพื่อการวิจัยสาเหตุของ
พฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์” *วารสารทันตภิบาล* (ตุลาคม) : 105-108
- _____. (2543) “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ” ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินัก (2520) *จริยธรรมของเยาวชนไทย* รายงาน
การวิจัย ฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินัก (2524) *ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับ
สุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น* รายงานการวิจัย ฉบับที่ 26 สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ดวงดา เครือทิวา (2544) “การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา” ปรินญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- คุณหญิง โยเหลา อ้อมเดือน สดมณี และวันเพ็ญ วรวงศ์พงศา (2545) “ปัจจัยระดับครูและระดับ
โรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1” *วารสารพฤติกรรมศาสตร์* 21(9) : 4-5

- ต้นติมา ด้วงโยธา (2539) “แรงจูงใจในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลจิตเวช สังกัด
กรมสุขภาพจิต” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ทวีชัย ศิริศุภรัตน์ (2541) “การจูงใจครูของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานประถมศึกษา
จังหวัดสุรินทร์” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ทวีป อภิสัท (2532) “ทำไมต้องจัดกิจกรรมกลุ่ม” *มิตรครู* (กันยายน) : 21
- ทิพย์สุดา จันทร์แจ่มหล้า (2544) “ปัจจัยด้านจิตสังคมของผู้ดูแลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมให้การ
สนับสนุนทางสังคมแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- เทียน ทองแก้ว (2537) *การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกลุ่ม (Cooperative Learning)
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนสารพัฒนาหลักสูตร 116* (มกราคม-มีนาคม 2537) :
43-48
- ธวัชชัย คำรงไทย (2538) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการใช้แบบฝึกการคิด
ทางวิทยาศาสตร์กับที่สอนโดยคู่มือครู” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร-
ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ธำรง ชูทัฬห (2525) ศึกษาพาที “พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ทำท้ายแนวความคิดของ
หลักสูตรใหม่” *สารพัฒนาหลักสูตร 9* (มิถุนายน 2525) : 37-39
- นภา ปิยะศิรินนท์ (2541) “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของ
นักศึกษาสถาบันราชภัฏ” ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- นิตยาภรณ์ ค้างเรือง (2540) “การเปรียบเทียบผลการใช้การควบคุมตนเองกับการใช้สัญญาเงื่อนไข
เพื่อลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
พิบูลสังฆารักษ์ประชาอุทิศ อำเภอพิบูล นครศรีธรรมราช” มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- นิพนธ์ กันธเสวี (2538) *มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสังคม* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- นีออน พินประดิษฐ์ (2543) ความย่อรายงานการวิจัยเรื่อง “ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรม
การทำงานของข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธร” เอกสารประกอบการประชุม
ปฏิบัติการ (รุ่นที่ 3 ครั้งที่ 2) เรื่อง “การพัฒนาโครงการวิจัยและระเบียบการวิจัยระบบ
พฤติกรรมในระยะฟื้นฟูชาติ

- นวลฉวี ประเสริฐสุข (2542) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอาชีพของผู้บริหารสตรีในธนาคารพาณิชย์ไทย” ปรินญาณิพนธ์ วิทยาศาสตร์คุษฎีบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- นวลละออ สุภาพล (2534) “ผลการฝึกทักษะในการรับวัฒนธรรมที่มีต่อคุณลักษณะของนักเรียนนายร้อยตำรวจ” ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- บงอร โสฬส (2545) “ การศึกษาการข้ามวัฒนธรรมด้านตัวแปรจิตสังคมที่เป็นตัวทำนายประสิทธิภาพของการทำงานของหัวหน้าธนาคารไทยและอเมริกัน” โครงการวิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย
- บุญรับ ศักดิ์มณี (2532) “การวิจัยเชิงทดลองประเมินผลการพัฒนาทักษะมุ่งอนาคตเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการ” ปรินญาณิพนธ์คุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์ (2534) “ผลของการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนบุรีเทพพิลารักษ์ กรุงเทพมหานคร” ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เปรมวดี กฤตเดช (2540) “การพัฒนาชุดการฝึกอบรมเชิงประสบการณ์เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมสำหรับนักศึกษาพยาบาล” วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษาคุษฎีบัณฑิตสาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศกาทิพย์ เกษรากุล (2524) “สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทัศนคติของนิสิต” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (อัคราณา)
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530) *การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร ทบวงมหาวิทยาลัย
- ฝน แสงสิงแก้ว (2522) *สุขภาพจิตเบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชวนพิมพ์
- _____ (2522) *เรื่องของสุขภาพจิต* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชวนพิมพ์
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 (2539) พิมพ์ครั้งที่ 6
- พรพรรณ ใฝ่กระโทก (2529) “ระบบบริหารการให้คำปรึกษาทางสุขภาพในโรงพยาบาลทั่วไปและผลที่มีต่อผู้รับบริการ : ศึกษาเฉพาะกรณี” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2530) *จิตวิทยาครอบครัว* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรรณณี ชูทัย เจนจิต (2522) *จิตวิทยาการเรียนการสอน* กรุงเทพมหานคร วรุฒการพิมพ์
- พิพัฒน์ แป้นอาทิตย์ (2545) “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนที่เป็นพระภิกษุ
สามเณร ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปริยัติภาพ แผนกการสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร” *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- พิสมัย ศิริคุปต์ (2534) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการให้บริการปรึกษาด้านสุขภาพ
อนามัยของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข”
วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2524) “วัฒนธรรมการทำงานของคนไทย” *ปริญญานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*
- พาริดา อินราฮิม (2537) *สาระการบริหารการพยาบาล* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์สามเจริญพานิช
- ภรณ์ อินทะสร (2536) *ผลของการใช้วิธีควบคุมตนเองปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของ
นักเรียน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- ยุวดี เทียรประสิทธิ์ (2536) *การพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน กรุงเทพมหานคร ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- ยุวดี ฤาชาและคณะ (2539) *คู่มือวิจัยทางการพยาบาล พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
วิศตอริ์ เพาเวอร์*
- ยศวรณ นิพัฒน์ศิริผล (2541) “ปัจจัยด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ
พยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ในหออภิบาลผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลของรัฐเขต
กรุงเทพมหานคร” *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร*
- รพี สาคริก (2527) “การศึกษาขั้นพื้นฐานของการเป็นประชาธิปไตย” *ครูปริทัศน์* 9(3)
(มีนาคม 2527) :42-47
- รุ่งโรส สิริเวทย์ (2534) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการปฏิบัติตน
อย่างมีพรมวลีของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์” *ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*

- ละอองทิพย์ พลาณภาพ (2532) “สุขภาพจิตกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน” ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ลินดา สุวรรณดี (2543) “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ” ปรินญาณิพนธ์พัฒนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์
- เลิศศิลป์ รัตนมุสิก (2538) “การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน” ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วรรณิ วรรณชาติ (2541) “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์ของนักเรียนชาย” ภาคนิพนธ์ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- วรัญญา ชีมากร (2528) “ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในการแก้ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ปรินญาณิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วรายุทธ ทวีลาภ (2539) “การเปรียบเทียบผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกและการควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตย ด้านการระแวดระวัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชน บ้านท่าวายชี อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วารุณีย์ จันทร์แสงสุก (2525) “ผลของการสังเกตตนเองและการเสริมแรงตนเองตามกฎฟรีแมคต่อพฤติกรรมไม่สนใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจวางธ์ชาติภูเก็จ” วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิชัย เอียดบัว (2534) “ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิเชียร รักการ (2522) “การวิจัยการเปรียบเทียบจิตลักษณะของนิสิตและนิสิตอาสาสมัคร ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ปรินญาณิพนธ์พัฒนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิเชียร เกตสิงห์ (2524) *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์เรือนอักษร

ศวรรณ เทศศรีเมือง (2525) “การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการชี้แนะที่มีต่อความ
ขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัด
อุดรธานี” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สมคิด เมตไตรพันธ์ (2530) “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถภาพการทำงานกลุ่ม
สำหรับผู้นำท้องถิ่นระดับหมู่บ้านในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย

สมพงษ์ เกษมสิน (2521) *การบริหาร* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

สมพร สุทัศนีย์, ม.ร.ว. (2535) *เปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรม
การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524) *การเปรียบเทียบพฤติกรรม* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2540) *แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่แปด พ.ศ.2540-2544* สำนักงานกฤษฎมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2545) *แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เก้า พ.ศ.2545-2549* สำนักงานกฤษฎมนตรี

สิริวรรณ ศรีพหล (2526) “รูปแบบการสอนและกิจกรรมการเรียนในวิชาสังคมศึกษา” ใน *เอกสาร
การสอนสังคมศึกษา* หน้าที่ 10-15 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมธิราช

สุจินต์ ปรีชามารด (2535) *สุขภาพจิตเบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาสุขศึกษาศาสตร์ พลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุชา จันทน์เอม (2536) *จิตวิทยาทั่วไป* พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช

สุชาดา มุ่งช่อนกลาง (2540) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และ
ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วย
วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ” วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สุชาดา สุธรรมรัตน์ (2531) *เอกสารการสอนจิตวิทยาเบื้องต้น* ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

- สุนิสา วัลยะเพ็ชร์ (2533) “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล
หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุพล ชิดเชื้อ (2535) “การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการปรับเปลี่ยนใหม่ต่อพฤติกรรม
ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเสมียนนารี” กรุงเทพมหานคร
ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สุภาพร อัคราวัฒนา (2541) “การศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เอกชน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
อุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรัชย์ โกศิยะกุล (2526) “การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการปรับตัวสำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกำแพงเพชร” ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์-
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สุรางค์ จันทร์เอม (2527) *สุขภาพจิต* กรุงเทพมหานคร อักษรบัณฑิต
- สุวกิจ ศรีปัดดา (2528) “การแบ่งความรับผิดชอบและการจัดสรรสิ่งจูงใจในการทำงานกลุ่ม”
ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- หรรษา สุขกาล (2538) “ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจจากความคาดหวังในงานกับความพึงพอใจ
ในงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเอกชน กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อรอนงค์ วิทยานิพนธ์ (2533) “การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไข
เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมก่อความไม่สงบในห้องสมุดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
วัดใหม่ช่องลม” กรุงเทพมหานคร ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อรสา ไทยการณวงศ์ (2528) “ผลของการใช้การควบคุมสิ่งเร้าในการเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- อภิญา โปธิ์ศรีทอง (2536) “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพยาบาลผู้ป่วยสูงอายุของ
พยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข” ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

- อรุณ หมั่นวงศ์ (2540) “การเปรียบเทียบผลการปรับสินค้าใหม่และการควบคุมตนเองเพื่อลดพฤติกรรมความขัดแย้งกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวิชาการสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2539) “การศึกษาความเครียดในการทำงานของผู้บริหารในวงราชการไทย” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อัญชมา เวสารัชช์ (2533) สื่อสัมพันธ์สร้างสรรค์งาน เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาบุคลากรหอการค้าไทย สิงหาคม กรุงเทพมหานคร (อัครา)
- อาคม หงษ์ทอง (2541) “ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความมีน้ำใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเบนชะโด กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อุบล เลี้ยววาริน (2534) “ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ดุขุฎิบัณฑิต สาขาพัฒนาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อุไร ชมมะลิ (2542) “สุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชายชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดนครปฐม” วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- โอภาส บุญครองสุข (2536) “การเปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาศิลปศึกษาโดยการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มกับการทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อำพร อัสวโรจนกุลชัย (2546) “ลักษณะทางจิต ลักษณะผู้นำและสถานการณ์ทางสังคมที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารงานอย่างมีจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
- อุบล เลี้ยววาริน (2534) “ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ดุขุฎิบัณฑิต สาขาพัฒนาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

- Ballard, K.D. and Glynn T.(1975) "Behavioral Self-Management in Story Writing with Elementary School Children" *Journal of Applied Behavior Analysis*; 387-398.
- Bandura A.(1977) *Social Learning Theory* Englewood Cliffs New Jersey Prentice-Hall.
- _____. (1986) *Social Learning through Imitation*. In M.R. Jonee[Ed] Nebraska Symposium on Motivation. Volum 10. 211-274; Lincoln : University of Nebraska Press.
- Bolstad, Orin D., and Johnson, Stephen M. "Self-regulation in the Modification of Disruptive Classroom Behavior:" *Journal of Applied Behavior Analysis*. 5 (1972) : 357-369.
- Brigham, Thomas A.(1978) *Self-Control : Part II in Handbook of Applied Behavior Analysis : Social and Instruction Process*, pp. 259-264. Edited by T.A. Brigham, and A.c. Catania. New York Irvington.
- Brill, N. (1976). *Teamwork : Working together in human services*. New York Lippin Cott.
- Brown, Steven D.(1975) *Self-Control Skills Training*. *Professional Psychology*, 6 : 319-330.
- Bush,R.N. (1942). "A study of student-teacher relationship" *Journal of Education Research*.3 , 655-656.
- Chickering,S.W. (1969). *Education and Identity* .San Francisco : Jessey-Bass
- Coleman , J.C. and Constance, Hammen,L. (1974). *Contemporary Psychology Effective* . Illinois:Scott,Farman.
- De ANDA, Natividad.(1977) *The Relationships of Children 'Self-Concepts to the Locus of Control, Academic Achievement and Social status in the Classroom*. Dissertation Abstracts International. 36[6] : 662-A ; August.
- Decoster,A . (1981). *Organization and Management : A contingency Approach* New Jersey.
- Field, F.E. (1967). *A Theory of Leadership Effectiveness*. New-York, McGraw-Hill
- Kanfer, Frederick H. and Jeanne S. phillips.(1970) *Learning Foundations of Behavior Theory*. New York, John Wiley & Sons.
- Lason, C.E. and La Fasto, F.M. (1989). *Teamwork*. California, Sage.
- Lawrance, F. (1976). " Student perception of the classroom learning environment in biology chemistry and physics" *Journal of Reseach in Science teaching* 13:315-323.
- Lewin, K.and Lippitt ,R and White, R. (1939). "Patterns of aggressive behavior in experimentally created social climate" *Journal of Social Psychology*.10 (September), 271-229

- Likona ,Thomas. (1979). “ Critical issues in the study of Moral Development and Behavior” in
 Likona , Thomas(ed) *Moral Delevelopment and Behavior*. New-York ,Holt Rinehart
 and Wintson .
- Lindzey, gardner. And Calvin Hall.(1965) *Theories of Personality : Primary Source and
 Research*. New York , John Wiley and Sons.
- Michael, J.(1974) “*Statistical Inference of Individual Organism Research : Mixed Blessing or
 Curse?*” *Journal of Applied Behavior Analysis* 7 : 647-653.
- Mussen ,P.H.,John J.Conger and Jer, kagan. (1956). *Child Development and Personality* 3 rd
 ed., New York, Harper & Row.
- Oberteuffer,Delbert. (1954). *School Education* .New York : Harper and Brothers.
- Parker ,Glenn M. (1991). *Teamplayers and teamwork: The new competitive business
 strategy*. San Francisco:Jessey Bass.
- Perri, M.G., and richards, C.S. (1977) “*An Investtigation of Naturally Occurring Episodes of Self-
 Controled Behaviors*” *Journal of counseling Psychology*, 24:178-183.
- Ray, Jonel Tinson.(1985) *Concentrative meditation : Some Psychological Effects with Children*.
 Dissertation Abstract International. 46:1358-B; October.
- Roger, C.R. and B.f. Skinner.(1966) “*Concern Over the Control of Human Behavior*” in *Control
 of Human Behavior*. P.116-315. [1] : Scott Foresman.
- Rumsey , Walker C.B., and Harris J.H. (1994). *Personal Selection and Classification*.
 Hillsdale: NJ : Erlbaum.
- Swanson ,Richard A. (1994). *Analysis for Improving Performance :Ttools for Diagnosing
 Organization & ducumenting workplace expertise*. San Francisco.CA: Berrett-
 Koehler Publishers.
- Thomas, John D., and College, Mangere.(1976) “Accuracy of Self-Assessment of On Task
 Behavior by Elementary School children” *Journal of Applied Behavior Analysis* :
 209-210.
- Thoresen, Carl E. and Michael J. Mahoney.(1939) *Behavioral Self-Control*. New York :
 Appleton-Century-Crofts.
- Trimble , S and Miller , J.W. (1996).*Creating and Sustaining Effective Teams*.

Wall, R.T. and T.S. Smith.(1970) “Development of Preference for Delayed Reinforcement in Disadvantaged Children”. *Journal of Educational Psychology*’ 61: 118-123.

Wilson, Terence G. and Daniel K. O’Leary.(1980) *Principles of Behavior Therapy*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.

Wylie, Ruth C.(1961) *The Self-Concept*. Lincoln : University of Nebraska Press.

Young ,S.D. (1995). “Study Groups among Nursing Students”.*Journal of nursing Education*. (April) : 190-191.

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

โรงเรียนหนองหัวคู่วงประชานุเคราะห์
อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี 41160

วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงนามในหนังสือขอตกลงเครื่องมือ

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

ข้าพเจ้านายโสภณ พรหมพลจร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผนกวิชา
การแนะแนว มีความประสงค์ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการ
ทดลองเครื่องมือ จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจำปาโมงวิทยาคาร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือขอตกลงเครื่องมือที่แนบมาทำขึ้น
จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายโสภณ พรหมพลจร)

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
เพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาทำขึ้น

(รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

โรงเรียนหนองหัวคู่วงประชานุเคราะห์
อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี 41160

วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ลงนามในหนังสือขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

ข้าพเจ้านายโสภณ พรหมพลจร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา
การแนะแนว มีความประสงค์ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 4 โรงเรียน คือ
โรงเรียนบ้านฝ้อพิทยาสรรค์ โรงเรียนหนองหัวคู่วงประชา-
นุเคราะห์ โรงเรียนจำปาโม่งวิทยาการ และโรงเรียนภูพระบาทวิทยา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยที่แนบมาทำยื่น
จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายโสภณ พรหมพลจร)

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
เพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาทำยื่น

(รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

โรงเรียนหนองหัวคู่วงประชานุเคราะห์
อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี 41160

วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์หลังนามในหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

ข้าพเจ้านายโสภณ พรหมพลจร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา
การแนะแนว มีความประสงค์ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา
เครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาท้ายนี้ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายโสภณ พรหมพลจร)

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
เพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาท้ายนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ที่ ทม 1307/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

20 มกราคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านผือพิทยาสรรค์

เนื่องด้วยนายโสภณ พรหมพลจร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนของท่าน เพื่อประโยชน์แก่งานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจ้อย)

ประธานคณะกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร. 5033567

ที่ ทม 1307/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

20 มกราคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองหัวคูปวงประชานุเคราะห์

เนื่องด้วยนายโสภณ พรหมพลจร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนของท่าน เพื่อประโยชน์แก่งานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจ้อย)

ประธานคณะกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร. 5033567

ที่ ทม 1307/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

20 มกราคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจำปาโม่งวิทยาคาร

เนื่องด้วยนายโสภณ พรหมพลจร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการควบคุมตนเองด้านการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนของท่าน เพื่อประโยชน์แก่งานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจ้อย)

ประธานคณะกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร. 5033567

ที่ ทม 1307/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

21 มกราคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกุพระบาทวิทยา

เนื่องด้วยนายโสภณ พรหมพลจร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนของท่าน เพื่อประโยชน์แก่งานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจ้อย)

ประธานคณะกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร. 5033567

ภาคผนวก ข

แบบวัดปัจจัยสถานการณ์ ปัจจัยจิตลักษณะ และแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมตนด้านการเรียน

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

สวัสดีครับ

นักเรียนได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน

แบบสอบถามนี้ นักเรียนสามารถเลือกคำตอบได้อย่างอิสระตามความเป็นจริง ที่เกิดขึ้นของแต่ละคน ทุกข้อ ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และคำตอบของทุกคนจะถือเป็นความลับในการศึกษาจะใช้คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมด ดังนั้น จึงขอให้นักเรียนพิจารณาคำถามทุกข้อ และตอบด้วยความตั้งใจ ข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ได้เมื่อคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์ทุกข้อ จึงขอความกรุณาอย่าเว้นข้อใดข้อหนึ่ง

ขอขอบคุณ โรงเรียนและนักเรียนเป็นอย่างมากที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ อย่างดียิ่ง

โสภณ พรหมพลจร

รหัส 2442400343

อาจารย์โรงเรียนหนองหัวคูปวงประชานุเคราะห์

ชุดที่ 1 เรื่องทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน

คำชี้แจง เติมคำหรือขีด 3 ลงในช่องสี่เหลี่ยม ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. ข้าพเจ้าเป็นนักเรียนของโรงเรียน.....
 2. ขณะนี้กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.1 ม.2 ม.3
 3. ข้าพเจ้าเพศ หญิง ชาย
 4. ขณะนี้ข้าพเจ้าอายุ.....ปี.....เดือน
 5. ผลการเรียนในภาคการศึกษาที่ผ่านมาโดยเฉลี่ย คือ.....
(เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0 ถึง 4.00)
 6. ครอบครัวของข้าพเจ้ามีรายได้รวมทั้งสิ้น ประมาณเดือนละ

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 14,001 – 17,000 บาท
☐ 5,001 – 8,000 บาท	☐ 17,001 – 20,000 บาท
☐ 8,001 – 11,000 บาท	☐ 20,001 – 23,000 บาท
☐ 11,001 – 14,000 บาท	☐ มากกว่า 23,000 บาทขึ้นไป
- จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ใช้จ่ายจากรายได้ข้างต้นนี้.....คน
- (ไม่รวมคนใช้และคนงาน)
7. ปัจจุบันข้าพเจ้าอาศัยอยู่กับ

☐ บิดา - มารดา
☐ บิดา
☐ มารดา
☐ อื่น ๆ คือ.....

8. บิดาของข้าพเจ้าประกอบอาชีพ

☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ เกษตรกรรม	☐ กรรมกร-รับจ้าง
☐ ค้าขาย-ธุรกิจ	☐ รัฐวิสาหกิจ	☐ รับราชการ
☐ อื่น ๆ คือ.....		

9. มารดาของข้าพเจ้าประกอบอาชีพ

☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ เกษตรกรรม	☐ กรรมกร-รับจ้าง
☐ ค้าขาย-ธุรกิจ	☐ รัฐวิสาหกิจ	☐ รับราชการ
☐ อื่น ๆ คือ.....		

ชุดที่ 2 เยาวชนกับประสบการณ์ทางบ้าน

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่า
 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ **จริงที่สุด** **จริง**
ค่อนข้างจริง **ค่อนข้างไม่จริง** **ไม่จริง** **ไม่จริงเลย** แล้วเลือกขีดเครื่องหมายถูก
 (3) ลงบนเส้น ที่วางซึ่งตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. พ่อแม่หวังดีต่อฉัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. พ่อแม่ช่วยเหลือดูแลฉันอย่างเต็มที่

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. พ่อแม่ไม่เคยสนใจทุกข์สุขของฉัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. พ่อแม่ทำตัวเหินห่างจากฉัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

ชุดที่ 3 ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง
--

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่า ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ **จริงที่สุด** **จริง** **ค่อนข้างจริง** **ค่อนข้างไม่จริง** **ไม่จริง** **ไม่จริงเลย** แล้วเลือกขีดเครื่องหมายถูก (3) ลงบนเส้น ที่ว่างซึ่งตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ฉันรู้สึกว่าเป็นคนตื่นตื้นง่าย

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันรู้สึกว่าเป็นคนสนใจอะไรไม่ได้นาน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันมีเรื่องก่อกวนใจอยู่เสมอ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ถ้ามีคนมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ฉันจะโกรธเอาง่าย ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เมื่อครูถามคำถามในห้องเรียน ถึงจะตอบได้ฉันก็ไม่กล้าตอบ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่าจะกลัวอะไรอยู่บ่อย ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันรู้สึกว่าคุณเป็นคนตกใจง่าย

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. เวลาจิตใจฉันรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนไม่ดีเลย

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. บางครั้งฉันรู้สึกอึดอัดอยากจะตะโกนออกไปดัง ๆ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ชุดที่ 4 สิ่งที่มีมักจะเกิดกับฉัน

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่า
 ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง
 ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย แล้วเลือกขีดเครื่องหมายถูก
 (3) ลงบนเส้น ที่วางซึ่งตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ฉันมักถูกกล่าวหาว่าทำผิดทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ทำ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. เป็นการยากที่จะชักจูงเพื่อนให้เชื่อตาม

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. แทนจะเป็นไปไม่ได้ที่ฉันจะทำให้แม่เปลี่ยนใจในเรื่องใด

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. เมื่อฉันทำสิ่งใดผิดพลาด ฉันรู้สึกรู้สึกว่าไม่สามารถที่จะทำให้สิ่งนั้นกลับถูกต้องได้

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา คือ พยายามไม่คิดถึงปัญหานั้น

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ถ้าฉันทำการบ้านมากจะช่วยให้ฉันเรียนได้คะแนนดีขึ้น

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. เมื่อมีคนไม่ชอบฉัน ฉันไม่มีทางจะแก้ไขอะไรได้

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ถ้าฉันวางแผนการที่จะทำอะไรไว้ล่วงหน้า ฉันมักจะทำสิ่งนั้นได้ดีเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันเชื่อว่าปัญหาต่าง ๆ จะคลี่คลายได้เอง โดยที่ฉันไม่จำเป็นต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับมัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ชุดที่ 5 โรงเรียนของฉัน

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับโรงเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่า ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงใด ตั้งแต่ **จริงที่สุด** **จริง** **ค่อนข้างจริง** **ค่อนข้างไม่จริง** **ไม่จริง** **ไม่จริงเลย** แล้วเลือกขีดเครื่องหมายถูก (3) ลงบนเส้น ที่ว่างซึ่งตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. คุณครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. คุณครูไม่มีเหตุผล

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. คุณครูไม่ค่อยยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ในห้องเรียนคุณครูจะผูกขาดการพูดคนเดียว

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เมื่อมีปัญหาที่โรงเรียน ข้าพเจ้าจะนำปัญหาไปปรึกษาคุณครู

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ข้าพเจ้าเห็นว่าคุณครูเป็นบุคคลที่น่าไว้วางใจ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูไม่ยุติธรรม

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. คุณครูยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. กฎระเบียบที่ใช้ในโรงเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการร่างขึ้น

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ เสนอแนะเกี่ยวกับการตั้งกฎขึ้นใช้ร่วมกัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. คุณครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการร่างกฎระเบียบ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. กฎระเบียบที่ใช้ในโรงเรียนขณะนี้ไม่ให้ความยุติธรรมแก่ข้าพเจ้า

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

13. คุณครูไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

14. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในห้องเรียนคุณครูจะเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ เสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

15. คุณครูไม่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ได้แสดงความคิดเห็น

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

16. เมื่อสอนไปสักกระยะหนึ่ง คุณครูจะให้ให้นักเรียนเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการสอนของคุณครู

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

17. เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนของข้าพเจ้าจะให้เกิดขัดแย้งกันและกัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

18. ข้าพเจ้ารู้สึกว่เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนจะเอาเปรียบข้าพเจ้า

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

19. ในโรงเรียนของข้าพเจ้า นักเรียนทุกคนมีความเสมอภาคกัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

20. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบรรยากาศในโรงเรียนขาดความยุติธรรม

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

ชุดที่ 6 การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน

คำแนะนำ ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย 3 ลงเหนือข้อความระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนที่สุด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย เพียงแห่งเดียวต่อข้อ กรุณาตอบให้ครบ 20 ข้อ

1. ฉันเตรียมอุปกรณ์การเรียนของวันรุ่งขึ้นในตอนค่ำของทุกวัน

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ถ้าเป็นเกมส์ที่ชอบฉันจะเล่นจนดึก โดยไม่คำนึงว่าวันรุ่งขึ้นจะต้องไปโรงเรียนตามปกติ

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันไม่สนใจว่าวันรุ่งขึ้นจะเรียนวิชาอะไร

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันมักลืมทำงานหรือการบ้านส่งครูเสมอ

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ขณะเรียนฉันชอบพูดคุยกับเพื่อนเสมอ

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ขณะเรียนฉันมักหยอกล้อกับเพื่อนเสมอ

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ขณะครูสอน ฉันมักออกนอกห้องเรียนเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันตั้งใจทบทวนการบ้านหลังเลิกเรียนเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันพยายามทำงานเกี่ยวกับการเรียนที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามเวลา

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันใช้เวลากับการวางแผนการเรียนเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันอ่านหนังสือวิชาที่เรียนมาก่อนล่วงหน้าเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันไม่ชอบเข้าห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. แม้จะมีการบ้านมาก ฉันก็พยายามทำจนเสร็จทุกครั้ง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. เมื่อฉันไม่เข้าใจบทเรียนฉันพยายามสอบถามหาคำอธิบายเพิ่มเติมจากเพื่อนและครู

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ถ้าฉันหาหนังสือหรืออุปกรณ์การเรียนไม่พบ ฉันก็ไม่ใส่ใจที่จะค้นหาต่อ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. เมื่อเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งไม่เข้าใจเนื้อหา ฉันรู้สึกท้อแท้สิ้นหวัง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. ฉันดูแลหนังสือแบบเรียนทุกเล่ม เพื่อให้หนังสือไม่ชำรุดเสียหายก่อนเวลาอันควร

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ฉันพยายามเรียนหนังสือเก่ง ๆ เพื่อโตขึ้นจะได้มีงานทำที่ดี

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. แม้จะเหนื่อยยาก ฉันก็พยายามตั้งใจเสมอในการเรียนทุก ๆ วิชา

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ฉันพยายามใช้หลักหัวใจนักปราชญ์ (สุ จิ ปุ ลิ)

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ชุดที่ 7 แบบวัดรูปแบบและเป้าหมายการทำงานด้านการเรียน

คำแนะนำในการตอบ ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย 3 ลงเหนือข้อความระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนที่สุด ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

1. แท้ที่จริงแล้วข้าพเจ้าเป็นคนไม่ชอบเรียนหนังสือ

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใด ข้าพเจ้าจะทุ่มเทความพยายามให้กับงานนั้น

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายและไม่สนใจว่าจะเรียนได้ดีเพียงใด

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ข้าพเจ้ามักจะเรียนได้ดีมากกว่าที่ตั้งใจเอาไว้เสมอ

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เมื่อข้าพเจ้ายังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาใดข้าพเจ้าตั้งใจเพิ่มขึ้นจนกว่าจะสำเร็จ

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. หลายครั้งที่ข้าพเจ้าคิดว่าความมุ่งมั่นเรียนอย่างหนักเป็นสิ่งที่สูญเปล่า

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ข้าพเจ้าชอบทำงานเกี่ยวกับการเรียนที่ครูมอบหมายที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ข้าพเจ้าชอบคิดฝันถึงชีวิตที่อยู่สบาย ๆ โดยไม่ต้องเรียนหนังสือ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่า เมื่อได้ตั้งใจเรียนอย่างดีที่สุด และประสบผลสำเร็จ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นในการเรียนเพื่ออนาคตที่ดี

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ข้าพเจ้ายกย่องคนที่ตั้งใจและพยายามเรียนจนได้ผลการเรียนดีมาก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. เมื่อเริ่มต้นทำอะไร ข้าพเจ้าจะพยายามทำจนกระทั่งสำเร็จ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ชุด 8 การคบเพื่อน

คำชี้แจง คำถามในชุดที่ 8 แต่ละข้อขอให้นักเรียนพิจารณาและประเมิน 2 ครั้ง

ครั้งแรก ขอให้นักเรียนระลึกทบทวนว่า เพื่อนร่วมชั้นหรือร่วมสถาบันของนักเรียน มีพฤติกรรมที่ระบุในระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง

ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ถึงไม่จริงเลย แล้วขีดเครื่องหมาย 3 ลงบนเส้น

.....

ตรงกับระดับที่นักเรียนเลือก

ครั้งที่ 2 พิจารณานักเรียนทำตามแบบอย่างนั้นเพียงใด ตั้งแต่ มาก ปานกลาง ถึง น้อย ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย 3 ตรงกับระดับที่นักเรียนปฏิบัติ

1. ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่มีความรับผิดชอบต่องานมาก

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....					
มาก		ปานกลาง		น้อย	

2. ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่ทำงานอย่างตั้งใจ และกระตือรือร้น

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....					
มาก		ปานกลาง		น้อย	

3. ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่ทำงานด้วยการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

.....
จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....					
มาก		ปานกลาง		น้อย	

4. เพื่อนของข้าพเจ้าเป็นคนเห็นแก่ตัวมาก

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	

5. ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่เป็นคนมีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	

6. เพื่อนของข้าพเจ้าทำงานได้ดี

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	

7. เพื่อนของข้าพเจ้าทำงานไม่มีคุณภาพ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
.....			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	

8. เพื่อนของข้าพเจ้ามักหลบเลี่ยงงาน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		

9. เพื่อนของข้าพเจ้าชอบอาสาทำงาน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		

10. ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่ทำงานเก่งและได้รับคำชมเสมอ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างเพื่อนคนนั้น					
		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายโสภณ พรหมพลจร
วัน เดือน ปีเกิด	24 กุมภาพันธ์ 2507
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา) มสธ. พ.ศ. 2534
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนหนองหัวคูปวงประชานุเคราะห์ อำเภอบ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7